

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5
โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา
จังหวัดนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

งานวิจัยได้รับการสนับสนุน
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา

พ.ศ. 2554

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงสัตย์

งานวิจัยได้รับการสนับสนุน
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขต นครราชสีมา

พ.ศ. 2554

ชื่อวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ คงศักดิ์
สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
ปีที่พิมพ์	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนจักรราชวิทยา โดยการสุ่มตัวอย่างห้องเรียน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 41 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยกิจกรรม Letter Sound ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุด Letter Sound 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T-test จับคู่เปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความสามารถของทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในด้านทักษะการอ่านออกเสียงเพิ่มสูงขึ้นจากก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Research title : Reading skills of English students A fifth school
 Chakkarat science . Nakhon Ratchasima.
 Researcher : Assistant Professor Dr. Surapong Kongsat
 University : Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Nakornratshasima Campus
 Published : 2554

Abstract

This research aims to develop skills in reading English four aspects consonants early reading . The Reading consonants diphthongs . The Reading of vowels and consonants to read the end. Students of the fifth school Chakkarat science . To compare the ability of reading skills in English. Before and after use to develop their skills. Sample were students at the fifth school year 2554 Chakkarat science . By sampling one class room with the sampling . Students who have studied a sample of 41 students by providing students with the Letter Sound Activity constructed . Tools used in this research are: 1) the Letter Sound 2) A Test measures the ability to read English pronunciation skills before and after the test. Data analysis using the T-test paired comparisons skill reading English four aspects of student samples before and after the study using the media constructed the average percentage and standard deviation to find . the ability level of skills in reading English.

The results showed that

Students who pass the Letter Sound Activity teachers to children . To develop reading skills in English. Capable of reading aloud skills increased from pre- school through to the Letter Sound Activity Baby . Statistically significant at the .05 level .

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ และ ผู้บริหารของวิทยาเขตนครราชสีมา ตลอดจนทั้งคณะครู โรงเรียนจักราชวิทยา จึงขอกล่าวขอบคุณ ดังนี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ที่ได้สนับสนุนความคิดในเรื่องการวิจัยของอาจารย์และช่วยเหลือเสนอแนะในการจัดทำข้อมูล ตลอดจนทั้งทุนเล็กน้อยเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาภาษาต่างประเทศทุกท่านที่เป็นกำลังใจและช่วยวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนจากเอกสารและข้อแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนจักราชวิทยา และคณะครู-อาจารย์โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์นิภา คุณขุนทด อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนจักราชวิทยา ผู้ประเมินแบบประเมินความสามารถทักษะการอ่านของเด็กนักเรียน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบุชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ กงส์ดี

มีนาคม 2554

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บัญชีตาราง.....	ฉ
บัญชีภาพประกอบ	ช
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	6
กรอบแนวความคิดของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน	8
การพัฒนาทักษะการอ่าน	19
กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา	21
บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	25
บริบทของโรงเรียนจักราชวิทยา	31
การวิจัยปฏิบัติการ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
กลุ่มผู้ร่วมศึกษาวิจัยและผู้ให้ข้อมูล	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการประเมินข้อมูลก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound	56
ผลการประเมินข้อมูลหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound	61
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound	62
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	64
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก แบบประเมินเพื่อการวิจัย	71
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	73

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการปฏิบัติการ (Action Plan)	45
2 คะแนนประเมินทักษะการอ่านก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound	52
3 ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound	56
4 คะแนนประเมินทักษะการอ่านหลังใช้กิจกรรม Letter Sound	57
5 ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังใช้กิจกรรม Letter Sound	61
6 ผลการวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบก่อนและหลังใช้กิจกรรม Letter Sound	62

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิด	7
2 กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ	39
3 รูปแบบการวิจัย	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจภาคภูมิในภาษาและวัฒนธรรมไทยและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ, 2544 :1)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ “อาเซียน” เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,570 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 590 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2553 ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของชาติสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่าราว 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา อยู่ในลำดับที่ 9 ของโลก เมื่อเรียงตามผลิตภัณฑ์มวลรวม มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของอาเซียน (สารานุกรมวิกิพีเดีย, 2554) ความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 ไว้ครอบคลุมทั้งมิติด้านความมั่นคง สังคม-วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเสาหลักของประชาคมอาเซียน แม้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะไม่ได้กำหนด “ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ไว้เป็นการเฉพาะก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “แนวทางปฏิรูปประเทศไทยท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง” (สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 : 271-272) ซึ่งเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2554 โดยได้เสนอแนะให้รัฐบาลเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปีพ.ศ. 2558 ซึ่งจะส่งผลกระทบในด้านบวกและด้านลบต่อประเทศไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยยังมีผลผูกพันให้ต้องเปิดเสรี ในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ และการดำเนินงานตามความร่วมมือรายสาขาอื่นๆ เช่น ความร่วมมือด้านเกษตรอาหารและป่าไม้ ความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ดังนั้น การปฏิรูปทุกด้านควรมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประเทศไทยต้องมีการ

วิเคราะห์สถานการณ์ ประเมินศักยภาพจากการเปิดเสรีในหลายๆ ด้าน การใช้ประโยชน์ และเตรียมความพร้อมรับมือจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอย่างมีอากุศลภัยแล้งได้ โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และสร้างกลไกในการเยียวยา หรือมาตรการสนับสนุนต่างๆ ขึ้นมารองรับ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับภาคเอกชน และภาคประชาชนให้มีความพร้อมในการรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเช่น ควรจัดตั้งคณะทำงาน หรือหน่วยงานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับภาคเกษตร ที่จะได้รับได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(<http://thaingo.org/web>, 13/12/2554)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา และมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพ การสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตให้ได้ นั่นผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ว่ามุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมแก่วัย (กรมวิชาการ, 2539 : 13) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น เน้นทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเปรียบเสมือนได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนการสอน เพราะการจัดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเมื่อได้ลองทำด้วยตนเองก็จะเกิดการเรียนรู้จากธรรมชาติได้ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เพราะระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันกับครูผู้สอนทำให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นและสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (กรมวิชาการ, 2546 : 18) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการดำรงชีวิตของคนไทยดังกล่าวข้างต้น การให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างรากฐานด้านความรู้ที่คงทนและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยมีเป้าหมายหลัก คือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน จึงจะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา เป็น โรงเรียน รัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียน 2,363 คน ครู 136 คน จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ สภาพชุมชนเป็นเขตเทศบาล อยู่ในตัวอำเภอและตลาด ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม

และรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นอาชีพค้าขาย ชุมชนให้ความร่วมมือสนับสนุนโรงเรียนเป็นอย่างดี การศึกษามุ่งเน้นพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ เพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และมีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้ปกครอง นักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยร่วมระดมทรัพยากร เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการศึกษา ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี เพื่อพัฒนาสถานศึกษาและนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 41 คน ในปีการศึกษา 2554 พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษด้านการอ่านออกเสียง ในการศึกษา นักเรียนเป็นรายบุคคลและทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้กำหนดการอ่านออกเสียงออกเป็น 4 ลักษณะ คือ 1) การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2) การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ 3) การอ่านออกเสียงสระ และ 4) การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ซึ่งมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ส่วนใหญ่อ่านออกเสียงไม่ได้และอ่านผิดแล้วส่งผลให้นักเรียนเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษ สภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อคุณภาพโดยรวมของโรงเรียน โดยเฉพาะการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ สมควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพโดยเร็วและมากยิ่งขึ้น

ผู้ศึกษาและวิจัย ได้สัมภาษณ์พูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนจักราชวิทยาจำนวน 3 ท่าน ในเบื้องต้น เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จในหลายด้าน ดังนี้

1. ด้านครู พบว่า ครูขาดสื่อ นวัตกรรม ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ไม่มีเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ ครูนำจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนน้อย
2. ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ไม่สนใจเรียนไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ ไม่มีเป้าหมายในการเรียนรู้และไม่เห็นความสำเร็จในการเรียนรู้
3. ด้านสื่อ พบว่า สื่อการเรียนการสอนไม่แปลกใหม่ ไม่น่าสนใจ ไม่เร้าความสนใจ สื่อไม่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนไม่สามารถค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า สิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ เด็กนักเรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในเวลาเรียนเท่านั้น

ปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ผู้ศึกษาและวิจัยได้เริ่มที่จะพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะในด้านการอ่านออกเสียง เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนมีความรู้เป็นอันดับต้นๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหาในทักษะด้านอื่นๆ ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้ศึกษาและวิจัย จึงกำหนดเอนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 /5 ของโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 41 คน สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ศึกษาและวิจัย จึงสนใจวิจัยปฏิบัติการ โดยใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะด้านการอ่าน ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้สามารถพัฒนาตนเอง มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะสู่ระดับสูงขึ้นไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องใน ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย และ เปรียบเทียบความสามารถในด้านทักษะอ่านออกเสียงก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ของโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

1.3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามหลักการดำเนินงานด้านการอ่านออกเสียง ซึ่งมี 4 ประการ คือ

1.3.1.1 หลักการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น

1.3.1.2 หลักการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ

1.3.1.3 หลักการอ่านออกเสียงสระ

1.3.1.4 หลักการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

1.3.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ในการพัฒนาเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 และนักเรียนในระดับช่วงชั้นอื่น ๆ

1.3.3 การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเสริมสร้างทักษะ ด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มผู้เข้าร่วมศึกษาและวิจัย และ ผู้ให้ข้อมูล จำแนกเป็นกลุ่มย่อยดังนี้

1.4.1.1 กลุ่มผู้ร่วมศึกษาและวิจัย (Research Participants) มีจำนวน 2 คน ประกอบด้วย

1.4.1.1.1 ผู้วิจัย

1.4.1.1.2 ผู้ร่วมศึกษาและวิจัย เป็นครูที่ทำหน้าที่ครูประจำชั้น และสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 คน

1.4.1.2 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 41 คน

1.4.1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 2 คน ประกอบด้วย

1.4.1.3.1 อาจารย์หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

1.4.1.3.2 อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

1.4.2 เนื้อหา

1.4.2.1 การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยยึดทักษะ 4 ด้าน คือ 1) ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2) ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ 3) ทักษะการอ่านออกเสียงสระ และ 4) ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา โดยกำหนดกลยุทธ์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

1.4.2.2 กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนา

การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้ดูแลนักเรียน เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนา

1.4.3 วิธีการศึกษาและวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research Principle) ตามแนวคิดของเคมมิส และแม็กแท็กการ์ด (Kemmis and McTaggart, 1988 : 11 – 15) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา โดยดำเนินการเป็น 1 วงรอบ (Spiral) ประกอบไปด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) (ประวิต เอรารวรรณ์, 2545 : 212)

1.4.4 ระยะเวลาในการศึกษาและวิจัย

เริ่มดำเนินการเดือนตุลาคม 2554 ถึงเดือนมีนาคม 2555

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก กิจกรรมห้องเรียนตัวอย่าง เพื่อเสริมสร้างพัฒนาทักษะการอ่านให้เกิดคุณลักษณะหรือประสิทธิภาพที่พึงประสงค์ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

1.5.2 กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมศึกษากำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ตามหลักการดำเนินงานด้านวินัย หลักการข้อที่ 1 คือ การแก้ไขโดยเชิญอาจารย์ผู้สอน และนักเรียนมาประชุมร่วมกัน ได้รับทราบปัญหา สร้างความเข้าใจ เพื่อหลักการข้อที่ 2 คือ การหาแนวทางแก้ไขและข้อตกลงในการแก้ไขปัญหา ร่วมกัน โดยการใช้ชุดการออกเสียงพยัญชนะของผู้วิจัย

1.5.3 ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะของเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามลักษณะการออกเสียงของชุดการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย

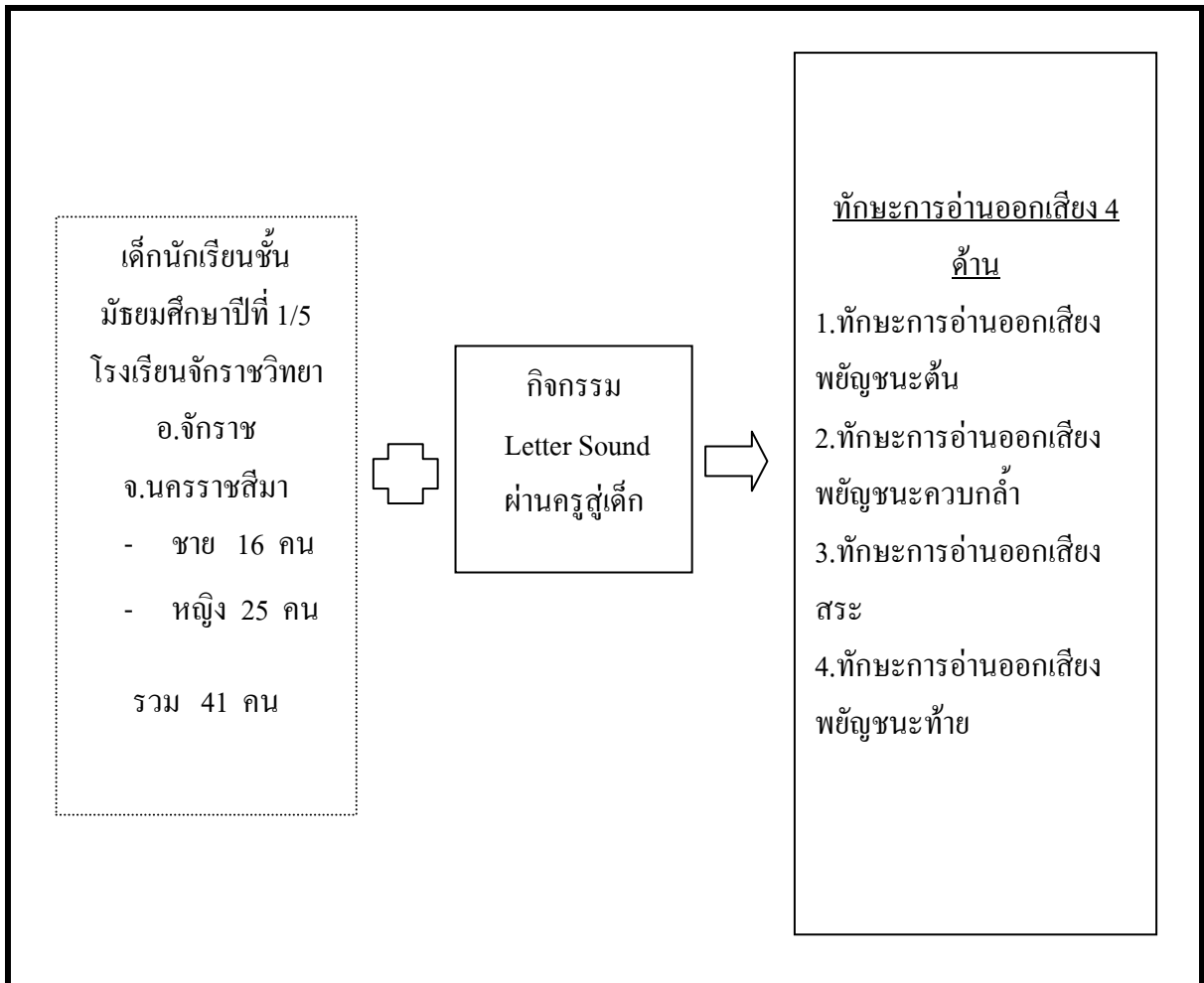
1.5.4 ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำของเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามลักษณะการออกเสียงของชุดการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย

1.5.5 ทักษะการอ่านออกเสียงสระ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงสระของเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามลักษณะการออกเสียงของชุดการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย

1.5.6 ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายของเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามลักษณะการออกเสียงของชุดการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย

1.6 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาและวิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับคือ (1) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน (2) การพัฒนาทักษะการอ่าน (3) กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา (4) บริบทของโรงเรียน จักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา (5) การวิจัยปฏิบัติการ (6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมาย ความสำคัญ และ ประเภทของการอ่าน

1.1 ความหมายวินัยของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาก นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะ ตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ

ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคม ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า องค์การระดับนานาชาติ เช่น องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่าง ๆ เป็นดัชนีวัดระดับ การพัฒนาของประเทศนั้น ๆ

มีผู้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

มอร์ติเมอร์ เจ แอดเลอร์ (Mortimer J. Adler) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหรือสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ

รูธ ทูซ (Ruth Tooze) ได้กำหนดความหมายของการอ่านไว้โดยสรุปว่า การอ่าน หมายถึง สิ่งต่อไปนี้

- 1) การเข้าสู่แหล่งสำหรับการมีชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
- 2) การก่อให้เกิดความจรรโลงใจและจิตใจที่ดี
- 3) การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- 4) การอ่านเป็นการช่วยส่งเสริมตัวเอง เป็นการปรับปรุงตัวเอง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์

5) การอ่านเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของแต่ละคนให้สัมพันธ์กับผู้อื่นในโลก เป็นการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

เบอร์นาร์ด ไอ ชมิทท์ (Bernard I. Schmidt) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนยุ่งยากยังมีความหมายที่แน่นอน อาจเรียกได้ว่าเป็นทุกสิ่งทุกอย่างจากคำที่จำได้ไปสู่ความนึกคิดต่าง ๆ การอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพของร่างกายสติปัญญาและอารมณ์ ในการอ่านข้อความเหมือนกัน บุคคลสองคนจะมีความคิดต่างกัน

อัลเฟรด สเตฟเฟอร์ดูด (Aifred Stefferud) ได้ให้ความจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการกระทำทางจิตใจที่ผู้อ่านยอมรับความหมาย จากความคิดเห็นของบุคคลอื่น

พอล ดี ลีดี (Paul D. Leedy) ให้นิยามการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือการรวบรวมความคิด และตีความตลอดจนประเมินค่าความคิดเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ตามสิ่งพิมพ์แต่ละหน้า

เอดการ์ เดล (Edgar dale) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยคหรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจความคิดนั้น ๆ ด้วย

จอร์จ ดี สปาซ และ พอล ซี เบอร์ก (George D. Spache and Paul C. Berg) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิด เพื่อสร้างความเข้าใจ โดยเป็นไปตามจุดประสงค์ ตามต้องการ และวิธีการของผู้อ่าน

จากคำจำกัดความดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปและเพิ่มเติมได้ดังนี้

- 1) การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งที่อ่าน
- 2) การอ่านเป็นกระบวนการจับใจความจากสิ่งที่อ่าน
- 3) การอ่านเป็นกระบวนการที่จะเข้าใจภาษาเขียน
- 4) การอ่านเป็นกระบวนการถอดความจากภาษาเขียนมาเป็นภาษาในความคิด
- 5) การอ่านเป็นทักษะที่รวมทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ได้แก่ทักษะในการคิด และ

ทักษะทางไวยากรณ์ คือ ด้าน เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และความหมาย

6) การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียน จับใจความตีความ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

ปัจจุบันการศึกษาและความเจริญด้านต่าง ๆ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก การอ่านจึงมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนแนวคิดต่าง ๆ ความรู้ส่วนใหญ่ที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มักจะออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะทางด้านการอ่านและการเขียน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่

สามัญประจำปี พ.ศ. 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยไว้ดังนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อ้างใน สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย, 2543 : 4)

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การฟัง
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีกรจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งาน โดยไม่จำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้าม หรืออ่านทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากสามารถเลือกอ่านเองได้

7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบ และมีราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นจึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและ ทักษะได้มากกว่า ไม่ยึดติดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ

8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

การอ่านมีประโยชน์อย่างมากในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

เย็นใจ เลาหวนิช (2523: 6) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการอ่านในการพัฒนาคุณภาพชีวิตไว้ดังนี้

1. ในส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐาน
 - 1.1 การอ่านเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้ เพราะการอ่านจะนำมาซึ่งความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพในทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่านหนังสือจะทราบความเคลื่อนไหวทางธุรกิจ
 - 1.2 การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน ไม่ถูกครอบงำในทางความคิด สามารถใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็นได้ในขอบเขตของกฎหมาย และประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง
2. ในส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิต
 - 2.1 การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต ทำให้บุคคลสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้

2.2 การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตน และสิ่งแวดล้อมที่ตนเองอาศัยจะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดีและกลม กลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

2.3 การอ่านจะช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน โดยสันติ หนังสือที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลจะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความสุข

การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

๑) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

๒) การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้

๓) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

๔) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

๕) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

๖) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

๗) การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม

๘) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ (<http://www.thaigoodview.com>, 10/01/2555)

ในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้ มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลา

จากภาพเขียนตามผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่รู้หนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้ หนังสือและการอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

1.3 จุดประสงค์ของการอ่าน

ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ

1) การอ่านเพื่อความรู้

การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความ ต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ

2) การอ่านเพื่อความคิด

แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางการคิดของตนเอง และอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาด เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความขังคิด เช่น เรื่องพระลอ แสดงความรักอันสิ้นทำนองคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุด ผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องจริงใจให้คนทำความผิด นับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดาย การอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่า ครูจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเอง และเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

3) การอ่านเพื่อความบันเทิง

เป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่าน หากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประทีปอารมณ์ เป็นต้น

จุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าว อาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

1.4 คุณค่าของการอ่าน

ในการส่งเสริมการอ่าน ครูควรชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการอ่าน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกหนังสือด้วย คุณค่าดังกล่าวมีดังนี้

1) คุณค่าทางอารมณ์

หนังสือที่ให้คุณค่าทางอารมณ์ ได้แก่ วรรณคดีที่มีความงามทั้งถ้อยคำ น้ำเสียง ลีลาในการประพันธ์ ตลอดจนความงามในเนื้อหา อาจเรียกได้ว่ามี “รส” วรรณคดี ซึ่งตำรา

สันสกฤต กล่าวว่า มีรส 9 รส คือ

- 1) รสแห่งความรักหรือความยินดี
- 2) รสแห่งความรื่นเริง
- 3) รสแห่งความสงสาร
- 4) รสแห่งความเกรี้ยวกราด
- 5) รสแห่งความกล้าหาญ
- 6) รสแห่งความน่ากลัวหรือทุกขเวทนา
- 7) รสแห่งความเกลียดชัง
- 8) รสแห่งความประหลาดใจ
- 9) รสแห่งความสงบสันติ

ในวรรณคดีไทยก็แบ่งเป็น 4 รส คือ

1) เสาวจณี	การชมความงาม
2) นารีปราโมทย์	การแสดงความรัก
3) พิโรชวาที	การแสดงความโกรธแค้น
4) สัลลาปิงคพิไสย	การคร่ำครวญ

หลายท่านคงเคยได้ศึกษามาแล้ว หนังสือที่มีใช้ตำราวิชาการโดยตรง มักแทรกอารมณ์ไว้ด้วยไม่มากก็น้อย ทั้งนี้เพื่อนำมาอ่านและสนองอารมณ์ของผู้อ่านในด้านต่าง ๆ

2) คุณค่าทางสติปัญญา

หนังสือดีย่อมให้คุณค่าทางด้านสติปัญญา อันได้แก่ ความรู้และความคิดเชิงสร้างสรรค์ มิใช่ความคิดในเชิงทำลาย ความรู้ในที่นี้นอกจากความรู้ทางวิชาการแล้วยังรวมถึงความรู้ทางการเมือง สังคม ภาษา และสิ่งต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเสมอ แม้จะหยิบหนังสือมาอ่านเพียง 2-3 นาที ผู้อ่านก็จะได้รับคุณค่าทางสติปัญญาไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง หนังสืออาจจะปรากฏในรูปของเศษกระดาษถูกระคาย แต่ก็จะ “ให้” บางสิ่งบางอย่างแก่ผู้อ่าน บางครั้งอาจช่วยแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกมาเป็นเวลานาน ทั้งนี้ย่อมสุดแต่วิจารณญาณและพื้นฐานของผู้อ่านด้วย บางคนอาจมองผ่านไปโดยไม่สนใจ แต่บางคนอาจมองลึกลงไปเห็นคุณค่าของหนังสือ นั่นเป็นอย่างยิ่ง คุณค่าทางสติปัญญาจึงมิใช่ขึ้นอยู่กับหนังสือเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับผู้อ่านด้วย

3) คุณค่าทางสังคม

การอ่านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่เป็นโบราณกาล หากมนุษย์ไม่มีนิสัยในการอ่าน วัฒนธรรมคงสูญสิ้นไป ไม่สืบทอดมาจนบัดนี้ วัฒนธรรมทางภาษา การเมือง การประกอบอาชีพ การศึกษา กฎหมาย ฯลฯ เหล่านี้ อาศัยหนังสือและการอ่านเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่และพัฒนาให้คุณค่าแก่สังคมมานับการ หนังสืออาจทำให้การเมืองเปลี่ยนแปลงไปได้ หากมีคนอ่านเป็นจำนวนมาก หนังสือและผู้อ่าน จึงอาศัยกันและกันเป็นเครื่องสืบทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ ในสังคมที่เจริญแล้ว จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มคนที่ไม่มีภาษาเขียน ไม่มีหนังสือ ไม่มีการอ่าน วัฒนธรรมของสังคมนั้นมักล้าหลัง ปราศจากการพัฒนา การอ่านจึงให้คุณค่าทางสังคมในทุกด้าน

1.5 การอ่านสะกดคำ

การอ่านในใจเรามากไม่คำนึงถึงการสะกดคำ เพราะมุ่งอ่านเพื่อความอย่างรวดเร็ว แต่ในการอ่านออกเสียงนั้น การสะกดคำ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้อ่านจำเป็นต้องอ่านให้ถูกต้องตามพจนานุกรมหรือการอ่านชื่อเฉพาะ

ในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้กำหนดคำอ่านไว้โดยอาศัยการเทียบแนวภาษาเดิมที่เป็นคำบาลี-สันสกฤต หรือคำที่อ่านตามความนิยมมาเป็นที่ยอมรับทั่วไปก็อนุโลมให้อ่านได้เป็นบางกรณี แต่มิใช่จะอ่านตามความสะดวกได้เสมอไป

1.6 บทบาทของการอ่านที่มีต่อมนุษย์

การอ่านหนังสือมีบทบาทสำคัญในยุคปัจจุบันนี้มาก อาจกล่าวได้ว่า ไม่ว่าจะเป็ทางด้าน การศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ ด้านบุคลิกภาพ นันทนาการและด้านพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ถึงจะมีสื่อมวลชนอื่น เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ที่เสนอข่าวสารต่าง ๆ ได้รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ คนเราก็ต้องอ่านหนังสืออยู่นั่นเอง เพราะทำให้รายละเอียดต่าง ๆ ได้มากกว่า

ลูวิมล โสมวงศ์ (2535:18) ได้ให้ความเห็นบทบาทของการอ่านที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ ดังนี้

1) บทบาทด้านการศึกษา

การเรียนในระดับอุดมศึกษา นิสิตจะต้องศึกษาจากตำรับตำราที่มีอยู่ในห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต้องใ้การอ่านเป็นประจำ ผู้ที่อ่านมากย่อมได้เปรียบกว่าผู้ที่อ่านน้อย และผู้ที่อ่านเก่งย่อมอ่านหนังสือได้รวดเร็วสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านจับใจความได้ถูกต้องแม่นยำ รู้จักวิธีอ่านหนังสือว่าเล่มไหนควรใช้วิธีอ่านอย่างไร สามารถประเมินผลจากสิ่งที่ตนอ่านรวมทั้งมีวิจารณ์ญาณในการอ่านสามารถวิจารณ์ได้ ดังนั้น ผู้ที่อ่านเป็นเท่านั้นจึงจะสามารถได้รับความรู้และประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

2) บทบาทด้านอาชีพ

การอ่านผูกพันอยู่กับบุคคลทุกอาชีพที่มุ่งหวังความสำเร็จก้าวหน้าเพราะผู้ประกอบการอาชีพที่ดีนั้นจำเป็นต้องขวนขวายหาความรู้เพื่อเพิ่มพูนปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงานของตนอยู่เสมอ ทั้งนี้ก็เนื่องจากการงานทุกชนิดก็ต้องมีการแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา บุคคลที่พยายามก้าวไปข้างหน้าเท่านั้นจึงจะมีชัยในการแข่งขัน บุคคลที่ฉลาดและยึดหนังสือเป็นหลักโดยการอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ ย่อมทำให้บุคคลเหล่านั้นมีความรู้กว้างขวางและประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพของตนเองได้อย่างมีความสุข

3) บทบาทด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ

สภาพสังคมในสมัยนี้ มีความยุ่งยากสลับซับซ้อนและมีปัญหาของสังคมมากมาย จนทำให้คนบางคนประสบชะตากรรมที่น่าสงสารอย่างยิ่ง เป็นต้นว่าไม่อยากสมาคมกับใคร ๆ เพราะคิดว่าตนเองมีปมด้อย บางคนไม่กล้าเผชิญหน้ากับปัญหา ไม่กล้าร่วมกิจกรรมทางด้านสังคมกับเพื่อนฝูง กลายเป็นคนเหงาหงอย ถ้าหากบุคคลผู้มีปัญหาดังกล่าว ได้กลับมาสนใจในการอ่านหนังสือประเภทสังคมศาสตร์ จริยศาสตร์ จิตวิทยา การตอบและแก้ไขปัญหาชีวิต ก็จะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น และยังคงช่วยให้รู้จักวิธีการวางตัวได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ

สภาพแวดล้อมของสังคมนั้น ๆ อย่างมีความสุขทำให้เป็นคนมองโลกในแง่ดีเสมอ

4) บทบาทด้านนันทนาการ

ในปัจจุบันนี้การเสาะแสวงหาความบันเทิงเรีงรมย์เป็นไปได้โดยง่ายและมีหลายรูปแบบ เช่น การดูภาพยนตร์ โทรทัศน์ และการฟังเพลง เป็นต้น แต่มีอีกแบบหนึ่งที่เป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุด นั่นคือ การอ่านหนังสือ อาจจะเป็นหนังสือโบราณคดี กวีนิพนธ์ สารคดี นวนิยาย หนังสือพิมพ์รายวัน นอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความบันเทิงแล้ว ยังจะเป็นทักษะฝึกการอ่านอีกด้วย

5) บทบาทด้านพัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ประเด็นสำคัญอยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเบื้องต้น กล่าวคือ ให้ประชาชนมีการศึกษา เป็นผู้รู้หนังสือในระดับที่พอจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและการพัฒนาประเทศต่อไป ทั้งนี้เพราะการที่ประชากรเป็นผู้รู้หนังสือและมีนิสัยรักการอ่านย่อมจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ชีวิตของคนเราประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

1.7 องค์ประกอบที่มีต่อการอ่าน

ความสามารถในการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจ ในขณะที่อีกหลายคนอ่านได้ช้าและเกิดอุปสรรคในการอ่าน การที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ดังต่อไปนี้

วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง (2529 : 28) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านอยู่ 3 ลักษณะดังนี้

1) ลักษณะของวัสดุการอ่าน จะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกำแพงขวางความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน นั่นคือ ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ใช่คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยรู้จัก หรือเป็นคำศัพท์ที่ยาวเกินความสามารถของเด็ก สำหรับหลักภาษาที่ควรใช้แต่สิ่งที่เด็กคุ้นเคยแล้วประโยคไม่ยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2) ลักษณะของผู้อ่าน ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือ

2.1 **ระดับสติปัญญา** เด็กแต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น เด็กบางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ บางคนไม่สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม และบางคนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ หรือถ้าทำได้ก็จะต้องใช้เวลามาก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ครูควรตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก

2.2 **ความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษา** ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.3 **ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์** จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจน การแปลความ ตีความ ขยายความและการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน

2.4 **ร่างกาย** เด็กที่มีสุขภาพทางกายดีจะมีความสามารถในการเรียน อ่าน ได้ดีกว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดีซึ่งต้องขาดเรียนบ่อยๆ ทำให้การเรียนอ่านล่าช้าออกไป นอกจากนั้นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงก็คือ สายตาและการได้ยิน เด็กที่มีสายตาผิดปกติ จะรู้สึกไม่อยากอ่านหนังสือและไม่รู้สึกเพลิดเพลินหรือพอใจกับสิ่งที่อ่าน ส่วนเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน จะฟังคำอธิบายของครูไม่ได้ดีเท่าที่ควรเพราะจับใจความไม่ค่อยได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำที่ครูให้อ่านซึ่งจะให้เกิดปัญหาในการอ่านต่อไป

2.5 **อารมณ์** เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้าเด็กมีความกังวลใจ หรือมีความกลัว เด็กจะมีความรู้สึกต่อต้านอย่างรุนแรง ซึ่งจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านน้อยกว่าเด็ก ที่มีอารมณ์ดี หรือสุขภาพจิตดี

3) **สภาพแวดล้อม** เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่าน เด็กก็จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดี เพราะได้พบเห็นและมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อันจะทำให้พัฒนาการทางด้านการอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง

1.8 การอ่านทางวิทยุโทรทัศน์และในที่ชุมชน

ทักษะการอ่านให้ผู้อื่นฟัง อันได้แก่ ทักษะการหายใจ ทักษะการใช้เสียง และทักษะการทรงตัว เป็นทักษะพื้นฐานให้การอ่านให้ผู้อื่นฟังโดยทั่วไป แต่ถ้าเป็นการอ่านทางวิทยุโทรทัศนส์และในที่ชุมนุมชนที่เป็นทางการ ยังต้องมีทักษะอื่น ๆ อีกหลายประการ อาทิ

1) การแต่งกาย

ผู้ทำหน้าที่อ่านทางวิทยุโทรทัศนส์ มักเป็นรายการ ข่าว รายการอภิปราย สัมภาษณ์ซึ่งเป็นการหรือกึ่งทางการ การแต่งตัวจึงควรพิจารณาตามความเหมาะสม ไม่ควรให้หรูหราจนเกินไปเพราะมิใช่การแสดงละคร จุดสนใจของผู้ชมอยู่ที่เนื้อหาของการอ่าน มิใช่ที่เสื้อผ้าของผู้่านที่ใส่ไม่ควรลวดลายมาก เพราะจะทำให้ผู้ชมตาลาย ไม่ควรใช้เนื้อผ้าที่เป็นมันระยับหรือเครื่องประดับที่แวววาวเกินไป เพราะจะสะท้อนแสงมาก การแต่งหน้าควรให้กลมกลืนกับผิว สิ่งเหล่านี้แม้ไม่เกี่ยวกับการอ่านโดยตรง แต่ก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ เพราะมีผลต่อบุคลิกภาพของผู้่านด้วย การอ่านในที่ชุมนุมชน เช่น การอ่านสุนทรพจน์ ก็อาศัยหลักการแต่งกายเช่นเดียวกันคือ สุภาพ ไม่ดูฉูดฉาดตาจนเกินไป

2) กิริยาอาการ

การอ่านทางวิทยุโทรทัศนส์ ผู้ชมจะสังเกตเห็นหน้าและกิริยาอาการของผู้่านได้อย่างถนัดผู้่านควรวางสีหน้าอย่างสบายๆ อาจยิ้มน้อย ๆ ให้ดูเป็นธรรมชาติ การเคลื่อนไหวใบหน้าหรือร่างกายควรนุ่มนวล ไม่หลุกหลิก สายตาควรมองกล้องเป็นส่วนใหญ่ผู้ชมจะได้รู้สึกว่าคุณกับตน การวางมือ การนั่ง หรือการยืน ควรสุภาพและผ่อนคลาย ไม่ระมัดระวังจนกลายเป็นการเกร็งตัว ซึ่งจะทำให้ผู้ชมรู้สึกไม่สบายตา

3) การใช้สายตา

การอ่านทางวิทยุโทรทัศนส์และในที่ชุมนุม ต่างกับการอ่านทางวิทยุกระจายเสียงหรืออ่านในกลุ่มมิตรสหาย การอ่านที่ปรากฏอย่างเป็นทางการนั้น ผู้่านจะต้องเงยหน้าสบตาผู้ชมเป็นระยะๆ ฉะนั้น จึงต้องมีทักษะการกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพิเศษ มิใช่ก้มอ่านตลอดหรือเงยหน้าแล้วเสียดังหว่า การอ่านไม่ว่าจะก้มหน้าหรือเงยหน้า การอ่านจะต้องราบรื่น ไม่สะดุดหรือติดขัดจนเป็นที่สังเกตได้ หากมีอุปสรรคในการอ่าน เช่น กระแอมหรือสำลัก ควรกล่าวคำขอภัยแล้ว อ่านต่อไป ไม่ควรตกใจจนลืมว่าอ่านถึงที่ใด เพราะจะทำให้หยุดชะงักอีก (www.kkw.rmutr.ac.th, 18/12/2554)

1.9 ประเภทของการอ่าน

การอ่าน เป็นวิธีสื่อสารที่เป็นได้ทั้งการส่งสารและการรับสาร การอ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง วิธีอ่านออกเสียงประกอบด้วย

- 1). อ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
- 2). อ่านเสียงดัง ฟังได้ทั่วถึง
- 3). อ่านให้เป็นเสียงพูดธรรมชาติ

4). รู้จักทอดจังหวะและลมหายใจ ฯลฯ

การอ่านออกเสียงเป็นได้ทั้งการรับสารและการส่งสาร ส่วนการอ่านในใจจะเป็นได้เฉพาะการรับสารเพียงทางเดียวเท่านั้น และ การอ่านออกเสียง หมายถึงการอ่านที่ผู้อื่นสามารถได้ยินเสียง การอ่านออกเสียงมักไม่นิยมอ่านเพื่อการรับสารโดยตรงเพียงคนเดียว เว้นแต่การอ่านบทประพันธ์เป็นท่วงทำนองเพื่อความไพเราะเพลิดเพลิน ส่วนใหญ่การอ่านออกเสียงมักเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง การอ่านออกเสียงให้ผู้อื่นฟังจะต้องอ่านให้ชัดเจน ถูกต้องได้ข้อความครบถ้วนสมบูรณ์ มีลีลาการอ่านที่น่าสนใจและน่าติดตามฟังจนจบ

2. การอ่านในใจ วิธีอ่านในใจประกอบด้วย

- 1). ตั้งสมาธิให้แน่วแน่
- 2). กะช่วงสายตาให้ยาว
- 3). ไม่อ่านย้อนไปย้อนมา
- 4). ไม่ออกเสียงเวลาอ่าน ฯลฯ

การอ่านออกเสียงโดยทั่วไปนั้น มีทั้งการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านแต่ละชนิดมีข้อควรปฏิบัติแตกต่างกัน การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ควรปฏิบัติดังนี้

1. ออกเสียงให้ดังชัดเจนถูกต้อง เพราะถ้าออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายผิด
2. อ่านเว้นวรรคตอนให้กว้าง ๆ อย่าแบ่งช่วงสั้นเกินไป จะทำให้เสียจังหวะ
3. อ่านให้ถูกต้องตามหลักภาษา เช่น การอ่านอักษรนำและคำสมาส เป็นต้น
4. อ่านให้มีเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ หลายระดับ เหมือนพูดคุยตามปกติ
5. ไม่อ่านซ้ำจนน่ารำคาญหรืออ่านเร็วจนลิ้นรัวไม่ชัดเจน

การอ่านออกเสียงร้อยกรอง หรือการอ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านที่ทำให้เสียงเสนาะหู น่าฟัง มีทำนองลีลา มีการใช้เสียงและมีจังหวะแตกต่างกันไปตามชนิดของบทร้อยกรอง มีข้อควรปฏิบัติดังนี้

1. นำบทร้อยกรองที่จะต้องอ่านทำนองเสนาะมาศึกษาเสียก่อนว่าเป็นบทร้อยกรองประเภทใด
2. ศึกษาลักษณะบังคับของบทร้อยกรองประเภทนั้น ๆ เพื่อจับจังหวะสัมผัสและศึกษาลีลาการอ่าน
3. ฝึกอ่านออกเสียงธรรมดาก่อน แล้วจึงหัดจับจังหวะ จับสัมผัสและออกเสียง
4. ก่อนอ่านทำนองเสนาะ ควรฟังตัวอย่างการอ่านหลาย ๆ ครั้ง
5. ใช้เสียงให้เหมาะกับบรรยากาศของข้อความที่อ่าน เช่น รัก โศก ปลูกใจ
6. เมื่ออ่านทำนองเสนาะได้แล้ว ควรฝึกซ้อมอยู่เสมอเพื่อให้คล่องและจำได้

(<http://images.eternallovefriend.multiply.multiplycontent.com, 10/01/2555>)

การพัฒนาทักษะการอ่าน

1. ความหมายของทักษะการอ่าน

ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถทางกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ผู้รับการฝึกสามารถทำงานได้ด้วยความสามารถ ซึ่งการพิจารณาว่าผู้รับการฝึกมีทักษะดีหรือไม่นั้นสามารถดูได้ด้วยตัวแปร 3 ตัว คือ เวลาที่ใช้ปฏิบัติ การสังเกตขณะปฏิบัติงาน และผลของงาน (<http://home.dsd.go.th>, 10/12/2554)

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2524: 3) ได้รวบรวมคำนิยามการอ่าน ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ชาวต่างประเทศได้กล่าวไว้ดังนี้

Hildreth and Thorndike กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ เกิดความคิด ความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี สามารถแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะสรุปเป็นความคิดของตนเอง ส่วน Singh and Gray ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นการรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์เข้าใจภาษาของผู้เขียนให้เกิดประสบการณ์และทักษะ สร้างมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน ทักษะการอ่านจะต้องเข้าใจในทั้งความหมายและองค์ประกอบของทักษะการอ่าน อันจะได้หาทางส่งเสริมให้เยาวชนในปัจจุบันได้มุ่งสู่แนวทางที่จะบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น การอ่านแต่เดิมนั้นหมายถึง การแปลสัญลักษณ์ให้ออกมาเป็นคำพูด ปัจจุบันการอ่านหมายถึง ความสามารถในการใช้ประโยชน์ของการผสมผสานของตัวอักษรแล้ว ได้รับความรู้ การสอนอ่านในยุคปัจจุบันจึงเน้นที่จะมุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น สำหรับทักษะในการอ่านหมายถึง ความคล่องตัวที่จะใช้กรประสมประสานของตัวอักษร โดยผ่านการไตร่ตรองแล้วเก็บเป็นความรู้รอบรู้แห่งตน หรือความคล่องตัวในการใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการอ่านเป็นการฝึกใช้ความคิดในการรับรู้สื่อความหมายที่ผู้เขียนสื่อถึงผู้อ่านกระบวนการอ่านจึงเป็นแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ ความเข้าใจจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ขั้นตอนในการฝึกอ่านไปสู่การสร้างทักษะในการอ่าน ดังนี้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของสิ่งหรือเรื่องที่อ่านได้
2. วิเคราะห์และจัดประเภทความรู้ที่ได้จากการอ่าน
3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม
4. สรุป มโนทัศน์
5. ทบทวนพิจารณา อูทาหรณ์
6. คิดย้อนกลับพร้อมอ้างอิง
7. การใช้สำนวน คำคม
8. เกิดอารมณ์เห็นประโยชน์
9. วิจารณ์ ไต่ตรอง
10. กลั่นกรองเป็นความรู้รอบรู้

จากขั้นตอนในการเสริมสร้างทักษะในการอ่านนี้ขึ้นอยู่กับครูจะใช้วิธีสอนกระตุ้น ส่งเสริม โดยจัดกิจกรรม หากอ่านนับเป็นบุญแจดอกสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กให้ก้าวหน้าไปสู่การใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ครูผู้สอนบกร่องในความเข้าใจ ผู้เรียนย่อมไม่ได้ประโยชน์จากการอ่าน ขั้นตอนในการฝึกทักษะในการ (<http://www.school.net.th>, 10/10/2554)

2. การส่งเสริมการอ่าน

จินดา จำเริญ (2530: 29) ได้กล่าวถึง ความหมายของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรักการอ่านหนังสือและเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านหนังสือให้แก่เด็ก
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเสาะแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลินตามความต้องการและความสนใจของตนเองในยามว่าง

3. เพื่อให้เด็กรู้จักการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

นอกจากจะสอนให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานการใช้ห้องสมุดแล้ว ครูผู้สอนจะต้องคิดค้นหาวิธีทำให้นักเรียนอยากเข้าห้องสมุด อยากอ่านหนังสือและมีนิสัยรักการอ่าน ด้วยเหตุผลที่ว่าวัยของเด็กเป็นอุปสรรคในการรณรงค์ให้มีนิสัยรักการอ่าน ดังนั้น ก่อนที่จะปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ก็ต้องเริ่มตั้งแต่ปลูกฝังให้นักเรียนรักห้องสมุดอยากเข้าห้องสมุด ปลูกฝังให้รักหนังสือทุกเล่มในห้องสมุด และรักครูที่ทำหน้าที่ในห้องสมุด หลังจากนั้นจึงจะปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านต่อไปได้

การปลูกฝังให้เด็กอยากเข้าห้องสมุดโดยไม่มีความจำเป็นเข้ามาบังคับ สถานที่ใดบ้างที่ใคร ๆ ก็สนใจอยากเข้า เมื่อเข้าไปแล้วรู้สึกเวลาผ่านไปรวดเร็วโดยไม่รู้สึกรีบร้อน ห้องสมุดก็ควรจัดให้มีบรรยากาศคล้ายกับสถานที่ที่กล่าวมา นั่นก็คือ จัดบรรยากาศให้เหมือนศูนย์การค้า มีจุดสนใจ มีสิ่งเร้าใจ มีสิ่งของหลากหลายให้เลือก มีสีสันที่ดึงดูดสายตา สะอาดเย็นสบาย มีผู้ชายที่ใจดีต้อนรับด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เท่านั้นที่เพียงพอแล้ว สิ่งที่สำคัญก็คือ ทำอย่างไรให้เด็กอยู่ในห้องสมุดให้นานที่สุดนั่นก็คือ ต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีรูปแบบแปลกใหม่และหลากหลาย เพราะอย่าลืมว่าความสนใจของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน กิจกรรมสร้างนิสัยรักการอ่านในห้องสมุดควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำ ซึ่งจะเป็นการช่วยบริหารเวลาที่ไม่เพียงพอของครูได้อีกด้วย นอกจากนั้นเด็ก ๆ ก็ยังสนใจอ่านผลงานเขียนของตนเอง ผลงานของเพื่อน ๆ ผลงานของพี่ และผลงานของน้อง กิจกรรมสร้างนิสัยรักการอ่านการเขียนได้อีกด้วย

แม้นมาศ ชวลิต (2544 : 30) ได้รวมกลุ่มของกิจกรรมตามลักษณะกิจกรรมดึงดูดความสนใจ โดยทางประสาทสัมผัส อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันไว้ 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมซึ่งเร้าโสตประสาท หมายถึง กิจกรรมที่ใช้เสียงและคำพูดเป็นหลัก กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การเล่านิทานให้ฟัง การเล่าเรื่องหนังสือ การอ่านหนังสือให้ฟัง การแนะนำหนังสือด้วยปากเปล่า การบรรยาย การอภิปราย การโต้วาทีเกี่ยวกับหนังสือ การบรรเลงดนตรี และการร้องเพลงจากบทละคร ร้อง กิจกรรมประเภทนี้ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

2. กิจกรรมที่เร้าจกัษุประสาท หมายถึง กิจกรรมที่ชวนให้ดูเฟ่งพินิจและอ่านความหมายของสิ่งทีเห็น กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การจัดแสดงภาพชนิดต่าง ๆ การจัดนิทรรศการหนังสือ และสิ่งของ โดยมีคำบรรยายอธิบายสิ่งที่แสดงกิจกรรมประเภทนี้

มุ่งให้ผู้ชมใช้สมาธิในการชม

3. กิจกรรมซึ่งเร้าโศตและจกัษุประสาทในขณะเดียวกัน เป็นกิจกรรมซึ่งชวนให้ฟังและดูไปพร้อม ๆ กัน ประสานประสาททั้งสองให้ทำงานร่วมกัน เช่น เล่านิทานโดยภาพประกอบ ซึ่งจัดเตรียมไว้เฉพาะ เล่านิทานและให้ดูภาพประกอบในหนังสือ เล่านิทานโดยใช้ทัศนวัสดุประกอบฉายภาพนิ่งซึ่งมีคำบรรยาย

4. กิจกรรมซึ่งให้ผู้เป็นเป้าหมายได้ร่วมกัน กิจกรรมทำนองนี้ช่วยให้ผู้เป็นเป้าหมายเกิดความสนุก และภาคภูมิใจรู้สึกว่าคุณเองมีความสามารถ เช่น เมื่อเล่านิทานแล้วก็ให้ผู้ฟังวาดภาพประกอบ ให้แสดงท่าทางประกอบ ให้ร้องเพลงตามตัวละครในนิทานที่แข่งขันเล่าเรื่องที่ฟังได้ฟังไปแล้ว

กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา

1. ความสำคัญ ความหมาย เป้าหมาย (กรมวิชาการ,2545 : 1 – 2)

1.1 ความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันแก้ปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กอปรกับมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข

บันลือ พลฤกษ์วัน (2524 : 134-135) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่ของครูเกี่ยวกับการสอนการอ่านนั้นหาสิ้นสุดลงที่การสอนให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เท่านั้น หน้าที่อีกส่วนหนึ่งก็คือ การส่งเสริมให้เด็กอ่านหนังสือตามลำได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะทางภาษา ความสนใจ นิษฐ์รักการอ่าน ครูมีวิธีการส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมในการอ่าน ให้มีหนังสือดีๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดสำหรับการอ่าน ครูและเด็ก ควรแสดงหนังสือต่างๆที่จะให้เด็กทราบและสนใจติดตามว่าหนังสือดี หนังสือใหม่ที่น่าสนใจสำหรับเด็ก

2. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านหนังสือโดยตรง ได้แก่ การอ่านให้เด็กฟัง หรืออ่านบางส่วนบางตอน และมีส่วนร่วมในการแสดงออกด้วย โดยการอ่านเสียงดังแล้วให้นักเรียนดูภาพ ชวนสนทนาเรื่องราวไปด้วย

3. จัดกิจกรรมในการส่งเสริมการอ่านให้กับเด็ก ในทางปฏิบัติสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะของการบูรณาการองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้นอีกทั้งให้ผู้เรียนได้ค้นพบและใช้ศักยภาพที่มีในตนเองอย่างเต็มที่ เลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับตนเอง สามารถวางแผนชีวิตและอาชีพได้อย่างมีคุณภาพเน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิต ภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม และจริยธรรมรู้จักสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีเพื่อปรับตัวเข้ากับบุคคล และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดี และมีความสุข เช่น กิจกรรมสร้างเสริมความรู้สึกรักและเห็นคุณค่าในตนเอง กิจกรรมพัฒนาภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม และจริยธรรม กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมสร้างเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้สามารถหลอมเข้าไปในการจัดกิจกรรมลูกเสือเฉพาะทางได้ เช่น จัดกิจกรรมรักการอ่าน เพื่อนช่วยเพื่อน การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมชมรมวิชาการ มุ่งเสริมสร้างประสบการณ์ความชำนาญเฉพาะเรื่องที่ถนัดและสนใจจากการเรียนรู้กลุ่มสาระต่าง ๆ เพื่อการร่วมกันคิดค้นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ก่อให้เกิดความสนุก ความสุข และพัฒนาทักษะทางสังคม ทั้งนี้แม้จะแยกจัดกิจกรรมเฉพาะทางก็สามารถบูรณาการกิจกรรมแนวนอนเข้าไว้ด้วยเพื่อให้ค้นพบศักยภาพของตนเอง

1.2 ความหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ให้ได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมายและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

1.3 เป้าหมาย

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมีภาวะทางอารมณ์มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีความสุขมีจิตสำนึก ในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติโดยกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1.3.1 ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ทั้งวิชาการและวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

1.3.2 ผู้เรียนค้นพบความสนใจ ความถนัดและพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตัว มองเห็นช่องทางในการสร้างงาน อาชีพในอนาคตได้เหมาะสมกับตนเอง

1.3.3 ผู้เรียนเห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่าง ๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและประกอบสัมมาชีพ

1.3.4 ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิตและเสริมสร้าง ศิลธรรม จริยธรรม

1.3.5 ผู้เรียนมีจิตสำนึกและทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

2. หลักการและแนวการจัด

2.1 หลักการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการจัดดังนี้

2.1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

2.1.2 จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน

2.1.3 บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และรู้สึกสนุกกับการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

2.1.4 ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จินตนาการ ที่เป็นประโยชน์ และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง

2.1.5 จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

2.1.6 มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา

2.1.7 ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการมีครูเป็นที่ปรึกษา ถือเป็นหน้าที่และงานประจำโดยคำนึงถึงความปลอดภัย

2.1.8 ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

2.1.9 มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้นเรียน

2.2 แนวการจัดสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงแนวการจัดดังต่อไปนี้

2.1 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการ องค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ ความสามารถความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังเพื่อสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เป็นต้น

2.4 จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่าง ๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม เช่น บริการห้องสมุด เพื่อนช่วยเพื่อน สหกรณ์ พยาบาล เป็นต้น

กิจกรรมต่อไปนี้เป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาอาจเสนอแนะต่อผู้เรียน

1. กิจกรรมสร้างเสริมความรู้สึกรักและเห็นคุณค่าในตนเอง

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริมความรู้สึกรักและเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสำรวจ วิเคราะห์ประเมินตนเองตามความเป็นจริง จนกระทั่งรู้จัก เข้าใจยอมรับ ควบคุมและพัฒนาตนเองมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น รู้ว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า สามารถสร้างสิ่งดีงามให้แก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

2. กิจกรรมพัฒนาวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรมและจริยธรรม

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาวุฒิภาวะทางอารมณ์เข้าใจปัญหาในการแก้ปัญหาเข้าใจปัญหาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสมดุลทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคมทำให้ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และมีความสุขประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข

3. กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะด้านรู้จักตนเองทักษะการแสวงหาและใช้ข้อมูล ทักษะการคิดการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ทักษะการวางแผนและการจัดการ ทักษะการมีวิสัยทัศน์ ทักษะการกล้าเสี่ยงอย่างมีเป้าหมายและคุณธรรม ทักษะการสื่อสารและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการปรับตัว ทักษะการทำงานเป็นทีมผู้เรียนแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์สามารถจัดการกับความตึงเครียดความขัดแย้งอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นได้

4. กิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา

เป็นกิจกรรมมุ่งส่งเสริมให้รักการทำงานเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวมและมีความสามารถในการให้บริการมีทักษะในการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเบื้องต้นได้และเป็นการทำประโยชน์ให้แก่สังคม

5. กิจกรรมสร้างเสริมประสิทธิภาพในการเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริมประสิทธิภาพในการเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีนิสัยในการเรียนที่ดีเห็นคุณค่าของการ

แสวงหาความรู้ มีเทคนิคและวิธีการเรียนที่ดี รู้ปัจจัยส่งเสริมการเรียนที่ดีและวางแผนการศึกษาและอนาคตของตนเองได้

6. กิจกรรมสร้างเสริมนิสัยรักการทำงาน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริมนิสัยรักการทำงาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง ปลุกฝังค่านิยมนิสัยรักการทำงาน แสดงถึงความพึงพอใจ เพียรพยายาม มุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

7. กิจกรรมฉลาดกินฉลาดใช้

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริมพัฒนาการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจเลือกบริโภคโดยยึดหลักประโยชน์ ประหยัด และปลอดภัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริโภคในชีวิตประจำวัน

8. กิจกรรมศิลปินนักอ่าน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเสริม พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหรือร้อยกรองตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่านและได้เรียนรู้สาระต่าง ๆ ตามความสนใจ

9. กิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน

เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน และฝึกทักษะในการเป็นผู้ช่วยเหลือ แสดงความเมตตา กรุณา ทุกคนร่วมกันปฏิบัติตนเพื่อปฏิบัติตามกฎผู้บำเพ็ญประโยชน์ ได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่มในการอยู่ร่วมกัน สามารถค้นพบความสามารถสนใจและเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ

บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิผล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาจะสามารถนำไปปรับปรุงและเลือกปฏิบัติได้ตามความเหมาะสมและความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา คือ

1. บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 29 และหมวด 5 มาตรา 40 ที่มุ่งเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อทำหน้าที่กำกับ และส่งเสริมสนับสนุนในการบริหารจัดการในสถานศึกษานั้น คณะกรรมการสถานศึกษา ควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2545 : 7) ดังนี้

- 1.1 ให้ความเห็นชอบมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมายและดำเนินการ
 - 1.1.1 มีส่วนร่วมในการวางแผน วิเคราะห์การจัดกิจกรรมของสถานศึกษา
 - 1.1.2 ให้ความเห็นชอบแผนการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา
 - 1.1.3 มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.1.4 มีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อปรับปรุงและพัฒนาในโอกาสต่อไป
- 1.2 ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ
 - 1.2.1 ด้านงบประมาณ กรรมการสถานศึกษาต้องมีส่วนในการจัดหา งบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรม วัสดุภัณฑ์ เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรม
 - 1.2.2 เป็นวิทยากรและแนะนำวิทยากร คณะกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่ ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ผู้แทนองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน ผู้แทนผู้ประกอบการ และศิษย์เก่า ซึ่งล้วนแต่มีศักยภาพในตัวเอง ฉะนั้น จึงสามารถเป็นวิทยากรหรือจัดหาวิทยากรภายนอกใน กรณีที่ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่กำหนดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 1.2.3 ให้คำปรึกษาและส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน ควรกำหนดให้สอดคล้องกับปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ท้องถิ่นและตระหนักในหน้าที่ในการสืบต่อมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น
 - 1.2.4 เป็นแหล่งศึกษาและแหล่งข้อมูล กรรมการสถานศึกษาจะต้องมีการ ประสานสัมพันธ์กับแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นที่เป็นโรงงาน สถานประกอบการ แหล่งวิทยากรต่าง ๆ เพื่อให้ความร่วมมือในการใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติกิจกรรม และเป็นแหล่งศึกษาดูงานตามความต้องการของ ผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม

2. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษามีดังนี้

- 2.1 กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับคณะกรรมการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติดังนี้
 - 2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และคู่มือการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 2.1.2 กำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการวัดผลและ การประเมินผลของสถานศึกษา
 - 2.1.3 ศึกษาข้อมูล แหล่งวิทยากรการเรียนรู้ในชุมชนและท้องถิ่น
 - 2.1.4 กำหนดและมอบหมายบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในสถานศึกษา

2.1.5 นิเทศและติดตามการจัดทำแผนงาน โครงการ ปฏิทินของหัวหน้ากิจกรรม พัฒนาผู้เรียนและอนุมัติให้ความเห็นชอบ

2.1.6 นิเทศและติดตาม

2.1.7 นิเทศติดตามการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาและเป้าหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน

2.2.1 ให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.3 สนับสนุนทรัพยากรที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้คำปรึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.3 ประเมินและรายงาน

2.3.1 รับทราบการประเมินพร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมในภาคเรียนต่อไป

2.3.2 รายงานการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมในภาคเรียนต่อไป

3. บทบาทของหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

บทบาทของหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษามีดังนี้

3.1 สำรวจข้อมูลความพร้อม ความต้องการ และสภาพปัญหาดำเนินการสำรวจข้อมูลความพร้อม ความต้องการ และสภาพปัญหาของสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและผู้เรียน เพื่อเตรียมพร้อมในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของผู้เรียน

3.2 จัดประชุมครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประชุมครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อร่วมกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการและปัญหาของสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและผู้เรียน

3.3 จัดทำแผนงาน โครงการ และปฏิทินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจัดทำและรวบรวมแผนงาน โครงการ ปฏิทินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยกำหนดเป็นรายภาคเรียนหรือรายปีการศึกษาหรือตามระยะเวลาที่กำหนดและเสนออนุมัติต่อผู้บริหารสถานศึกษา

3.4 ให้คำปรึกษาแก่ครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 นิเทศ ติดตาม และประสานการดำเนินงานการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประสานงานและอำนวยความสะดวกให้การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจาก ครูที่ปรึกษากิจกรรมตลอดจนปัญหา อุปสรรคในการจัดกิจกรรมและนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อผู้บริหาร สถานศึกษา

3.6 รวบรวมผลการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรวบรวมผลการ ประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากครูที่ปรึกษาตลอดจนปัญหาอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมและ นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อผู้บริหารสถานศึกษา

4. บทบาทของครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ครูทุกคนต้องเป็นครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามคำร้องของผู้เรียนหรือตามที่ สถานศึกษามอบหมาย ซึ่งจะต้องมีบทบาทดังต่อไปนี้

4.1 ปฐมนิเทศให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน

4.2 เลือกตั้งคณะกรรมการจัดให้ผู้เรียนเลือกตั้งคณะกรรมการดำเนินการกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

4.3 ส่งเสริมการจัดทำแผนงาน/โครงการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่เป็นสมาชิกของ กิจกรรมร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนงาน/โครงการและปฏิทินการปฏิบัติงานอย่างอิสระ

4.4 ประสานงานอำนวยความสะดวกในด้านทรัพยากรตามความเหมาะสม

4.5 ให้คำปรึกษา ดูแล ติดตามการจัดกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามแผนงาน ด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย

4.6 ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนดังนี้

4.6.1 ต้องดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของ กิจกรรม

4.6.2 ต้องรายงานเวลาและพฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรม

4.6.3 ต้องศึกษา ติดตาม และสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

4.7 สรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมต่อหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5. บทบาทของผู้เรียน

ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในกิจกรรมการพัฒนาจากผู้เรียนดังนี้

5.1 เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และกิจกรรมที่ สถานศึกษากำหนดเพื่อความเป็นพลเมืองดีของชาติ

5.2 รับการปฐมนิเทศจากครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องพบครูที่ปรึกษา กิจกรรม เข้ารับการปฐมนิเทศ รับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเข้าร่วมและดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม

5.3 ประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ประกอบด้วยประธาน เลขานุการ ทรัพย์สิน นายทะเบียน และอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

5.4 ประชุมวางแผน จัดทำแผนงาน โครงการ และปฏิทินงานการดำเนินกิจกรรมให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์จำเป็นต้องมีการวางแผนในการดำเนินงานที่ประชุมควรเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดทำโครงการปฏิทินงานที่กำหนด วัน เวลา ให้อย่างชัดเจนแล้วนำเสนอต่อครูที่ปรึกษา กิจกรรม

5.5 ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ และปฏิทินงานที่ได้กำหนดไว้เมื่อแผนงาน โครงการและปฏิทินงานได้รับอนุมัติจากผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว ผู้เขียนจึงจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมตาม แผนงาน โครงการและปฏิทินงานที่ได้กำหนดไว้ในรูปแบบของคณะกรรมการที่ได้รับการเลือกตั้ง โดยใช้ กระบวนการกลุ่มและให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพตามความสนใจความถนัดและ ความสามารถ

5.6 ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมสามารถประเมินผลได้ดังนี้

5.6.1 ประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

5.6.2 ประเมินตนเองและประเมินเพื่อร่วมกิจกรรมจากพฤติกรรม คุณภาพของงาน และเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม

5.6.3 ถ้าไม่เกิดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ ต้องปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเติมตามที่ครูที่ ปรึกษากิจกรรมมอบหมาย หรือให้ความเห็นชอบตามที่ผู้เรียนเสนอ

5.7 สรุปผลการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จสิ้นตามโครงการแล้ว คณะกรรมการดำเนินกิจกรรมจะต้องประชุมเพื่อสรุปผลการปฏิบัติกิจกรรมและนำเสนอครูที่ปรึกษา กิจกรรม

6. บทบาทของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีบทบาทและชุมชนในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดังนี้

6.1 ร่วมมือประสานงานร่วมมือกับสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

6.2 ส่งเสริมสนับสนุน

6.2.1 ให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้สถานประกอบการเป็นแหล่งเรียนรู้

6.2.2 เป็นวิทยากรให้ความรู้และประสบการณ์

6.2.3 ให้การสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ ในการจัดกิจกรรมพัฒนา

ผู้เรียน

6.2.4 ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกัน แก้ไขและ พัฒนาผู้เรียน

6.2.5 ติดตาม ประเมินผลร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อติดตามและประเมินผล พัฒนาการของผู้เรียน

6.2.6 บันทึกสรุปพัฒนาการและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน

7. ขั้นตอนการดำเนินการจัด

7.1 ประชุมชี้แจงคณะครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

7.2 พิจารณาวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา

7.3 สำรวจข้อมูล

7.3.1 ความพร้อมของสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น

7.3.2 สภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน

7.3.2 และข้อ 7.3.3 มาจัดทำแผน โครงการปฏิทินปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนและเสนอขอ อนุมัติ

7.3.4 ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ ปฏิทินปฏิบัติงาน กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนที่กำหนดไว้

7.3.5 นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน สรุป รายงาน ผลการ ปฏิบัติงาน

8. กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก

Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เป็นวิธีที่กลุ่มผู้ร่วมศึกษาใช้พัฒนาทักษะการอ่านให้แก่ กลุ่มเป้าหมาย โดยจากการประเมินของครูผู้สอนที่พบว่าเด็กนักเรียนมีปัญหาในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็น อย่างมาก เพื่อแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ ดังนี้

1. ก่อนเริ่มกิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก ต้องศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็ก นักเรียนให้ดีเสียก่อนว่าเด็กนักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใด โดยการสร้างแบบการประเมิน ขึ้นมาใช้ในการคัดกรองเด็กนักเรียน เพื่อที่จะได้เด็กนักเรียนที่มีปัญหาจริงๆ แยกออกมาจากเด็กนักเรียนที่ไม่มี ปัญหาด้านการอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับเดียวกัน เพื่อการพัฒนา ทักษะที่มีคุณภาพและเกิดผลจริง

2. แจกเอกสาร Letter Sound ให้กับเด็กนักเรียนทุกคน แล้วครูผู้สอนลองให้นักเรียนบอกเสียงของพยัญชนะต่างๆก่อน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้คิดก่อนที่จะรับกับความรู้ใหม่ และจะได้ใช้เป็นข้อเปรียบเทียบต่อไป

3. ครูผู้สอนต้องอธิบายให้เด็กนักเรียนฟังว่า Letter Sound คืออะไร สำคัญอย่างไร และต้องนำนักเรียนออกเสียงพยัญชนะทุกตัวอย่างชัดเจน และมีการทดสอบนักเรียน โดยให้ลองออกเสียงทีละคน เพื่อดูว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่

4. ก่อนที่จะเริ่มเรียนในตอนต้นชั่วโมงทุกครั้ง ต้องให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะทุกตัวพร้อมกัน อย่างน้อย 2 เที้ยว เพื่อทวนความจำให้กับนักเรียน และ ให้นักเรียนคนอื่นๆที่ยังจำไม่ได้สามารถทบทวนได้อีกครั้งหนึ่งพร้อมกับแก้ไขการออกเสียงที่ผิดของตนเอง จากการทำเป็นประจำอย่างนี้จะส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำเสียงของพยัญชนะทุกตัวได้อย่างแม่นยำ

5. ฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงจากคำศัพท์ง่ายๆ โดยให้นักเรียนพยายามถอดเสียงของพยัญชนะตัวต่างๆแล้วเอามาประสมกันเป็นคำ เมื่อนักเรียนสามารถที่จะอ่านคำศัพท์ต่างๆได้แล้ว ครูผู้สอนต้องหาคำศัพท์ที่ยากและซับซ้อนขึ้นไป เพื่อให้เด็กได้ฝึกพัฒนาทักษะการอ่านขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ

6. เมื่อเห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะขึ้นเป็นลำดับแล้ว ให้เริ่มนำบทความสั้นๆให้นักเรียนได้ลองอ่าน เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

7. ทำการประเมินหลังจากที่ทำการเรียนการสอนครบตามระยะเวลาแล้วของนักเรียนแต่ละคน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้สอนนี้สามารถที่จะนำไปใช้กับเด็กนักเรียนห้องอื่นๆด้วย เพื่อทำการขยายผลและพัฒนาทักษะการอ่านให้กับเด็กนักเรียนที่ยังไม่สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะกิจกรรมนี้จะมีประโยชน์มากกับเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะว่าเป็นเด็กนักเรียนที่กำลังจะเริ่มต้นการเรียนรู้อ่านในระดับนี้ เพราะถ้าเราสามารถที่จะทำให้เด็กนักเรียนสามารถอ่านออกได้แล้ว ก็เท่ากับว่าเป็นการสนับสนุนให้เด็กนักเรียนไม่เบื่อก่อนที่จะเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกับที่เคยเป็นมา และเด็กก็มีโอกาสที่สูงขึ้นในการที่จะพัฒนาทักษะในด้านอื่นๆให้สูงขึ้นตามมาก็ด้วย

บริบทของโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

โรงเรียนจักราชวิทยาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการได้รับอนุมัติให้เปิดเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอจักราชเมื่อปีการศึกษา 2513 (18 พฤษภาคม 2513) ด้วยความริเริ่มจัดตั้งจากความร่วมมือร่วมใจของประชาชนชาวอำเภอจักราชและนายบุญสม เจริญสันธิ์ คหบดีชาวอำเภอจักราชได้มอบที่ดินเพื่อจัดตั้งโรงเรียนจำนวน 25 ไร่

ปีการศึกษา 2513 เปิดรับนักเรียน 2 ห้องเรียนจำนวน 70 คน (สหศึกษา) กรมวิสามัญศึกษา (เดิม) ได้บรรจุครูมาประจำ 2 ท่าน มี นายวิศิษฐ์ ทรายงาม มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ในขณะนั้น ได้อาศัยอาคารเรียนของโรงเรียนจักราชราษฎร์สามัคคี

ปีการศึกษา 2514 กรมวิสามัญศึกษาได้จัดสรรงบประมาณสร้างอาคารเรียนแบบ 212 ก 1 หลัง 4 ห้องเรียนและบ้านพักครู 1 หลังและได้ย้ายมาเรียน ณ สถานที่ปัจจุบัน

ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนได้รับการพิจารณาให้เป็นโรงเรียนผู้นำในการใช้หลักสูตรของกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนเปิดรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลดีเด่นพระราชทานระดับมัธยมศึกษาประเภทโรงเรียนขนาดกลางเขตการศึกษา 11

วันที่ 19 ตุลาคม 2531 สมเด็จพระเทพพระรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี เสด็จเยี่ยมโรงเรียนจักราชพร้อมเป็นองค์ประธานรับมอบทุนการศึกษาของอำเภอจักราช

ปีการศึกษา 2543 ได้รับพระราชทานรางวัลเสมาธรรมจักรจากสมเด็จพระเทพพระรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี ในฐานะหน่วยงานที่ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา

ปีการศึกษา 2543 ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนนำร่องปฏิรูปการศึกษา วันที่ 10 มกราคม 2549 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนได้รับการประเมินเป็นโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน

วันที่ 12 กันยายน 2551 การทอดผ้าป่าสร้างรั้วโรงเรียนและอาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ปีการศึกษา 2551

ปีการศึกษา 2552 ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลวันที่ 17 – 19 มกราคม 2555 ผ่านการประเมินรับรองมาตรฐานภายนอก รอบที่ 3 จาก สมศ.

ปัจจุบันโรงเรียนมีเนื้อที่ 43 ไร่ 43 ตารางวา

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนจักราชวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 24 ถนนเทศบาล 9 ตำบล จักราช อำเภอ จักราช จังหวัด นครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ 30230 โทรศัพท์ 0-4439-9167 โทรสาร 0-4439-2000 website : www.jv.ac.th
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนจักราชวิทยาเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการ 98 หมู่บ้าน 8 ตำบล คือ ตำบลจักราช ตำบลหนองขาม ตำบลคลองเมือง ตำบลสีสุก ตำบลทองหลาง ตำบลหนองพลวง ตำบลศรีละกอ และ ตำบลหินโคน

สภาพชุมชนโดยรวม

สภาพชุมชนรอบบริเวณ โรงเรียนมีลักษณะ รวมตัวเป็นชุมชนในตัวอำเภอ มีประชากรประมาณ 68,498 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียนได้แก่ โรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ เทศบาลตำบล ศูนย์บริการ

การศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน สถานีตำรวจภูธร อาชีพหลักของชุมชน คือ อาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำไร่ไถ่ อ้อย ไร่มันสำปะหลัง ทำนา และมี ประชากรบางส่วน รับจ้าง และทำงานในโรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณี/ ศิลป-วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ งานบุญบั้งไฟ ของชาวบ้านตำบลคลองเมือง และ เทศกาลงานจิว อำเภोजักราช ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมาก ที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำกว่า 40,000 บาท

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2555 โรงเรียนจักราชวิทยาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการชั้นเลิศที่มีคุณธรรม จริยธรรม ผู้เรียนใช้ความรู้ทางภาษาสื่อสารความคิดและผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ ผู้ความเป็นสากล ภายใต้วามร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนบนพื้นฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. สร้างเสริมโอกาสพัฒนาทางการศึกษาให้แก่ นักเรียนทุกคนผู้ความเป็นสากล
ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านคุณธรรมและสืบสานวัฒนธรรม
2. จัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพระดับมาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
4. จัดแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาอย่างหลากหลาย มีการพัฒนาและให้บริการอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง
5. ประสานความร่วมมือกับชุมชนในการบริหารจัดการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และต่อเนื่องผู้ความเป็นสากล
2. นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต และภูมิใจในความเป็นไทย
3. นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
4. ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. นักเรียน และครู เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
6. โรงเรียนดำเนินการบริหารจัดการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นที่ยอมรับของชุมชน

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เลือกการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งมีผู้รู้กล่าวถึงความหมาย เป้าหมายของการวิจัยปฏิบัติการทางการศึกษาประเภทของการวิจัยปฏิบัติการรอบแสดงลักษณะกระบวนการวิจัย ขั้นตอนและสรุปหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ดังนี้

1. ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 115) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

ประวิต เอราวรรณ์ (2545 : 5) การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เพื่อทำความเข้าใจต่อปัญหาหรือข้อสงสัยที่กำลังเผชิญอยู่ และให้ได้แนวทางการปฏิบัติหรือวิธีการแก้ไขปรับปรุงที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในการปฏิบัติงานซึ่งถ้ากล่าวในบริบทของโรงเรียน ก็คือ การวิจัยที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและชั้นเรียน โดยที่ครูพยายามปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง จากการสะท้อนตนเองการหาข้อสรุปเพื่อแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ รวมทั้งการใช้ความเข้าใจและมโนทัศน์ของตนเองมากกว่าของผู้เชี่ยวชาญ การวิจัยปฏิบัติการจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องได้ใช้ความสามารถหรือควบคุมสถานการณ์ที่เป็นอยู่ด้วยตนเอง

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2543 : 185) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเฉพาะคือ เป็นวงจรซ้ำที่เรียกว่าเกลียวการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กระบวนการวิจัยจะมีลักษณะยืดหยุ่นและเอื้อต่อการปรับเปลี่ยนในระหว่างดำเนินการ ขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยอาจไม่เรียงลำดับแบบขั้นบันได บางครั้งอาจเหลื่อมกันและบ่อยครั้งที่แผนการที่วางไว้อาจใช้ไม่ได้เลย แต่ก็ไม่ใช่ความล้มเหลว แต่ถือว่าการได้ปฏิบัติจริงจะก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าในการพัฒนางานในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการ คือ รูปแบบของวิธีการศึกษาค้นคว้าแบบสะท้อนตนเองเป็นหมู่คณะของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในสถานการณ์ทางสังคม เพื่อต้องการที่จะพัฒนาหาลักษณะที่ขอบธรรมและความชอบด้วยเหตุผลของวิธีการปฏิบัติงานและให้ได้แนวทางการปฏิบัติหรือวิธีการแก้ไขปรับปรุงที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในการปฏิบัติงาน

2. เป้าหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการทางการศึกษา

เป้าหมายทั่วไปของการวิจัยปฏิบัติการ คือ เพื่อแก้ปัญหา (To Solve Problem) และเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานแบบมืออาชีพ (To Improve Professional Practice) ในส่วนของการปรับปรุงการปฏิบัติงานนั้น คาร์ และเคมมิส (ประวิต เอราวรรณ์, 2545 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Carr and Kemmis, 1998 : 145) กล่าวว่า มี 3 ประเด็น คือ

1. ปรับปรุงการปฏิบัติงาน
2. ปรับปรุงความเข้าใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน
3. ปรับปรุงสภาพการณ์แวดล้อมของการปฏิบัติงาน

การปรับปรุงการปฏิบัติงาน เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นในตัวผู้ปฏิบัติที่ต้องการพัฒนาการปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติกำลังทำอยู่ให้ดีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี เช่น การหาวิธีสอนที่สามารถสร้างความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ได้ดี การพัฒนาวิธีการประชุมโรงเรียนให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

คิดเห็นมากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้การวิจัยปฏิบัติการยังเป็นกระบวนการที่นักวิจัยจะมีโอกาสทำความเข้าใจในการปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง มีเหตุมีผล และมีความละเอียดรอบคอบในขณะที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งยังเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์แวดล้อมการปฏิบัติงาน เช่น วัฒนธรรมองค์การ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อร่วมงาน บรรยากาศการทำงาน เป็นต้น ซึ่งเป้าหมายเหล่านี้ก็คือ การปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอนั่นเอง

เป้าหมายทั่วไปของการวิจัยปฏิบัติการ เมื่อนำมาใช้วิเคราะห์การจัดการศึกษาระดับโรงเรียนและระดับชั้นเรียนแล้ว จำแนกออกเป็นเป้าหมายอย่างย่อได้ 5 ประการ (ประวิต เอรารวรรณ์, 2545 : 22 – 23) คือ

1. เป็นแนวทางระบุหรือจำแนกปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนเพื่อนำไปใช้แก้ไขปรับปรุงสภาพการณ์การปฏิบัติงานในโรงเรียนหรือชั้นเรียน
2. เป็นแนวทางให้ครูพัฒนาตนเองและส่งเสริมให้ครูมีโอกาสรับรู้และพัฒนาทักษะวิธีการใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพ และเป็นการเพิ่มพูนความสามารถในการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานและการตระหนักในบทบาทหน้าที่ตนเองมากขึ้น
3. เป็นช่องทางสำหรับการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกัน
4. เป็นแนวทางในการเข้าใจกันระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานและนักวิจัยรวมทั้ง อุดช่องว่างที่เป็นจุดอ่อนของการวิจัยหรือชั้นเรียน

3. ประเภทของการวิจัยปฏิบัติการ

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545 : 7 – 9) ได้แบ่งการวิจัยปฏิบัติการออก 3 ประเภท คือ

1. การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Action Research) เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่อาศัยกระบวนการวิทยาศาสตร์เป็นวิจัยหรือวิธีแก้ปัญหา ยกตัวอย่างเช่น

1.1 รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของ Kurt Lewin ที่มีขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การค้นหาความจริง (Fact Finding) การดำเนินงาน (Execution) และการวิเคราะห์ผล (Analysis)

1.2 รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของ Taba Noel Hilda ซึ่งเป็นนักทฤษฎีหลักสูตร ได้ประยุกต์วิธีการของ Dewey ที่มี 5 ขั้นตอน มาใช้ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยแยกได้ 6 ขั้นตอนคือ

- 1.2.1 ระบุปัญหา
- 1.2.2 วิเคราะห์ปัญหา
- 1.2.3 กำหนดแนวคิดหรือสมมติฐาน
- 1.2.4 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.2.5 ปฏิบัติหรือดำเนินการ
- 1.2.6 ประเมินผลการปฏิบัติ

1.3 รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของ Lippitt-Radke ซึ่งมีกระบวนการดังต่อไปนี้

- 1.3.1 เริ่มต้นจากกลุ่มที่มีความต้องการที่จะค้นหาความรู้
- 1.3.2 ร่วมกันกำหนดว่า “อะไรคือสิ่งที่กลุ่มอยากรู้”
- 1.3.3 สร้างเครื่องมือวิจัยที่เป็นวิทยาศาสตร์ขึ้นมา
- 1.3.4 กำหนดกลุ่มเป้าหมายและทดลองใช้เครื่องมือ
- 1.3.5 รวบรวมข้อมูลโดยมีการร่วมกันกำกับติดตาม
- 1.3.6 รวบรวมข้อมูลด้านทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ตั้งคำถามว่า “มองสิ่งต่างๆ แตกต่างไปจากเดิมหรือไม่เมื่อรู้ความจริง”

1.3.7 ร่วมมือกันค้นหาความจริงและนำเสนอความจริง ซึ่งอาจต้องใช้เทคนิควิจัยเฉพาะ และควรแบ่งงานกันอย่างเสมอภาคในบางครั้งข้อค้นพบที่เกิดขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมหรือการรับรู้ทางสังคมของกลุ่มหรือคนใดคนหนึ่ง ซึ่งต้องช่วยกันสำรวจ ให้พบ เสนอข้อค้นพบให้กลุ่มอื่นรู้โดยการสนทนาหรือเขียนเป็นรายงาน

2. การวิจัยปฏิบัติการเชิงปฏิบัติ (Practical – Deliberative Action Research)

เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจและปรับปรุงพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน ซึ่งรูปแบบนี้จะเน้นที่การให้เกิดการวิจัยขึ้นจากค่านิยมในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้เริ่มโครงการและบทบาทของผู้วิจัย คือการกระตุ้นและช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจและทำการปรับปรุงการปฏิบัติงาน เช่น

2.1 รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของ John Elliott จะเน้นวิธีการให้ผู้ปฏิบัติงานต้องสะท้อนการพัฒนาตนเอง ในมุมมองของ John Elliott เขาเชื่อว่าการวิจัยปฏิบัติการจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพชีวิตที่ดีในสถานการณ์ทางสังคม

2.2 รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของ David Ebbutt ซึ่งเสนอแนวทางที่ดีที่สุดในการคิดเชิงกระบวนการคือ ลำดับขั้นตอนตามวงจรแห่งความสำเร็จ ไม่ใช่การดำเนินการแบบเกลียว

3. การวิจัยปฏิบัติการเชิงอิสระ (Emancipatory Action Research)

เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการขององค์กร โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจและปรับปรุงการปฏิบัติงาน โดยกลุ่มผู้วิจัยมีอิสระในการเผชิญหน้ากับปัญหาและร่วมมือกันแสวงหาวิธีการที่ดีที่จะแก้ไข แล้วสองสะท้อนตนเองจากผลการปฏิบัติ เช่น รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย Deakin หรือการวิจัยปฏิบัติการตามรูปแบบของ Demmis และคณะซึ่งมีความคิดว่ากระบวนการวิจัยปฏิบัติการมีลักษณะเป็นเกลียว (Spiral) ประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติการสังเกตผล และการสะท้อนผล

4. คุณลักษณะ 10 ประการของการวิจัยปฏิบัติการ

- 1). ปัญหาที่นำมาวิจัย ต้องเป็นปัญหาของผู้ปฏิบัติ

- 2). ปัญหานั้นเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้
- 3). ปัญหานั้นเป็นปัญหาในเชิงปฏิบัติ ไม่ใช่ปัญหาเชิงทฤษฎีหรือเชิงหลักการ
- 4). มีการเสนอทางออกของปัญหาและปรับเปลี่ยนไปจนกว่าการวิจัย จะเสร็จสิ้น
- 5). เป้าหมายคือต้องการให้ผู้วิจัยเข้าใจปัญหา
- 6). ใช้วิธีวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและสถานการณ์ปัญหาที่เกาะติดเพื่อศึกษา
- 7). กรณีศึกษาในที่นี้เป็นการรายงานตามการรับรู้และความเชื่อในสิ่งต่าง ๆ ของผู้เรียน
- 8). ใช้การบรรยายข้อมูลจากสัญลักษณ์ทางภาษาที่แสดงออกมาในชีวิตประจำวัน
- 9). กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลได้อย่าง
- 10). เปิดรับหรือรวบรวมข้อมูลได้อย่างอิสระภายในกลุ่มหรือระหว่างการปฏิบัติ

ๆ

อิสระ

4. หลักการสำคัญ 16 ประการของการวิจัยปฏิบัติการ

การวิจัยปฏิบัติการมีหลักการสำคัญอยู่ 16 ประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. มุ่งปรับการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานของบุคคล
2. เน้นที่ปัญหาเร่งด่วนของผู้ปฏิบัติงาน
3. ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. ดำเนินการวิจัยภายใต้สถานการณ์ที่กำลังเป็นปัญหา
5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมชาติ
6. เน้นการศึกษาเฉพาะกรณีหรือศึกษาเพียงหน่วยเดียว
7. ไม่มีการควบคุมหรือจัดกระทำต่อตัวแปร
8. ปัญหา วัตถุประสงค์ และระเบียบวิธี มีลักษณะเป็นกระบวนการสืบเสาะหาความรู้
9. มีการประเมินหรือสะท้อนผลที่เกิดขึ้นเพื่อทบทวน
10. ระเบียบวิธีวิจัยมีลักษณะเป็นนวัตกรรม สามารถคิดขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมกับ
11. กระบวนการศึกษามีความเป็นระบบหรือเป็นวิทยาศาสตร์
12. มีการแลกเปลี่ยนผลวิจัยและมีการนำไปใช้จริง
13. ใช้วิธีการแบบข้อมูล หรือการอภิปรายร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ
14. การตีความหมายและการคิดอย่างอิสระ

ความจริง

ปัญหาได้

15. เป็นการวิจัยที่ปลดปล่อยความคิดอิสระ และเป็นการเสริมสร้างพลังร่วมในการทำงาน (Empowerment)

16. เพิ่มพูนความเข้าใจในปัญหาต่าง

5. กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ

กระบวนการหรือขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการที่สำคัญและมีผู้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาย่างแพร่หลาย มีอยู่ 5 กระบวนการ คือ กระบวนการของ Kurt Lewin , John Elliott, มหาวิทยาลัย Deakin David Ebbutt และ James McKernan อย่างไรก็ตามแม้ว่ากระบวนการวิจัยปฏิบัติการจะมีหลายรูปแบบแต่หลักการหรือมโนทัศน์สำคัญหรือวิธีการก็ใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน ในที่นี้จะนำเสนอกระบวนการวิจัยปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย Deakin (ประวิต เอราวรรณ์ , 2545 : 11 – 16)

ในประเทศออสเตรเลีย Stephen Kemmis ได้นำแนวคิดของ Lewin มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงการจัดการศึกษาของออสเตรเลียจนได้รับยอมรับและเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งในความคิดของ Kemmis และคณะนั้นการวิจัยปฏิบัติการ คือ การวิจัยแบบมีส่วนร่วมและการร่วมมือกันเป็นหมู่คณะจะกระทำอย่างเดียวยังไม่ได้ เพราะการกระทำเพียงคนเดียวถึงแม้จะเกิดความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากกลุ่ม ดังนั้นในขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการจึงต้องกำหนดจุดสนใจร่วมกัน (Thematic Concern) เช่นในใจที่จะพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพหรือพัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการวิทยาศาสตร์ให้ลึกซึ้ง เป็นต้น เมื่อได้จุดสนใจร่วมกันแล้วก็นำไปสู่การปฏิบัติที่สำคัญ 4 ประการที่เกี่ยวข้องกันเป็นวงจร คือ

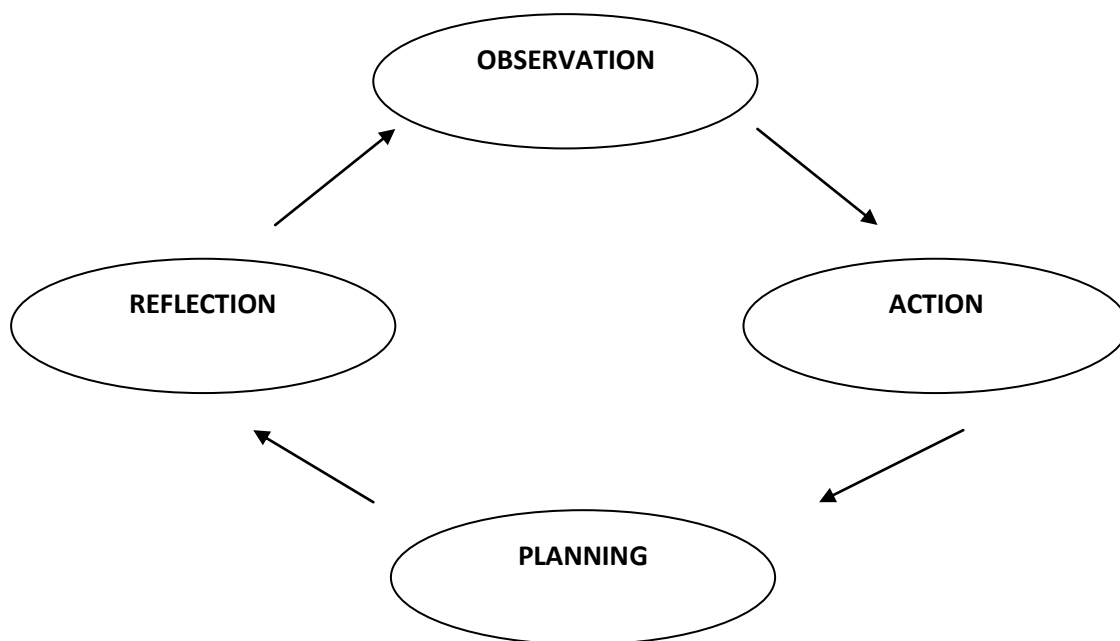
1. การพัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงสิ่งที่ปัญหา ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานที่มีโครงสร้างและแนวทาง การวางแผนต้องมีความยืดหยุ่นและต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่อาจส่งผลกระทบต่อแผนที่กำหนดไว้ได้

2. การปฏิบัติตามแผน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้อย่างละเอียดรอบคอบ และมีการควบคุมอย่างสมบูรณ์

3. การสังเกตผลการปฏิบัติ เป็นการบันทึกข้อมูล หลักฐาน หรือร่องรอยต่าง ๆ อย่างมีวิจรรย์ญาณเกี่ยวกับผลที่ได้จากการปฏิบัติ โดยอาจใช้วิธีการวัดแบบต่าง ๆ เข้ามาช่วยสื่อสารสนเทศจากการสังเกตนี้จะนำไปสู่การสะท้อนและปรับปรุงการปฏิบัติอย่างเข้าใจและถูกทิศทาง

4. การสะท้อนสะท้อนผลการปฏิบัติ เป็นกระบวนการทบทวนการปฏิบัติจากบันทึกที่ได้จากการสังเกตว่าได้ผลเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งอย่างไร เพื่อเป็นพื้นฐานการวางแผนในวงจรต่อไป

ดังนั้นองค์ประกอบสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย Deakin จึงประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 จุด คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกตผล (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ซึ่งมีการเคลื่อนไหวลักษณะ “เกลียวสว่าน” ไปในจุดทั้ง 4 จุด ไม่อยู่นิ่งและไม่จบลงด้วยตัวเอง ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ

ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการทางการเมืองในปัจจุบัน

องค์ประกอบของขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ เมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในโรงเรียนและชั้นเรียนได้ 5 ขั้นตอนดังนี้ (ประวิต เอราวรรณ์ , 2545:26 – 27)

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา สํารวจ วิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงาน เพื่อกําหนดจุดพัฒนา ขั้นตอนนี้ นักวิจัยสามารถใช้วิธีการหรือเครื่องมือต่าง ๆ มาทำการรวบรวมข้อมูลได้ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การ บันทึกเหตุการณ์ การตรวจสอบและวิเคราะห์เอกสาร การทดสอบ ฯลฯ ในขั้นตอนนี้ถ้าหากเป็นการวิจัย ปฏิบัติการที่มีบุคคลภายนอกร่วมเป็นนักวิจัยต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการกำหนด ปัญหา หรือกําหนดจุดพัฒนาหรือจุดสนใจร่วมกันที่จะวิจัย ไม่ควรที่จะให้เป็นบทบาทของนักวิจัยภายนอก เท่านั้น

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนเพื่อแก้ปัญหาและ/หรือเพื่อพัฒนา ขั้นตอนนี้ต้องอาศัยกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง หรือกลุ่มนักวิจัยร่วมกันกำหนดแผนงานที่จะนำไปใช้ซึ่งแผนควรประกอบด้วยจุดประสงค์ของแผน ขั้นตอน และวิธีการ เครื่องมือและวิธีการประเมินผลความก้าวหน้าหรือความสำเร็จการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการ วางแผนอาจได้มาจากการสัมภาษณ์ การตรวจสอบและวิเคราะห์เอกสาร กระบวนการกลุ่ม ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติตามแผนงาน นักวิจัยนำแผนที่จัดทำขึ้นไปปฏิบัติในสภาพการณ์ทำงานที่ประสบปัญหาอยู่และมีการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติอย่างละเอียดรอบคอบซึ่งการรวบรวมข้อมูลนั้น อาจทำเป็นบันทึกประจำวันหรืออนุทิน การทำตารางปฏิบัติงาน การทำตารางวิเคราะห์และเวลา เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การสังเกตผล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างและภายหลังการดำเนินการตามแผน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจใช้วิธีการเชิงปริมาณ เช่น การใช้แบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบวัด แบบบันทึกการสังเกต แบบทดสอบหรือวิธีการเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ฯลฯ ก็ได้

ขั้นตอนที่ 5 การสะท้อนผล เมื่อได้ข้อมูลและผลการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้แล้ว นักวิจัยรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องต้องมีการร่วมกันพิจารณาจุดเด่นจุดด้อยที่ต้องพัฒนา หรือแก้ไขต่อไป การรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้เอามาใช้แบบประเมินผลการสัมฤทธิ์ การสนทนากลุ่มหรือเทคนิคการระดมสมอง

หลังจากนักวิจัยทำการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้แล้ว นักวิจัยสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. ในกรณีที่แผนงานนั้นสามารถแก้ไข หรือพัฒนาในสิ่งที่ต้องการได้อย่างสำเร็จถูกต้อง
2. ในกรณีที่แผนงานยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้ง 2 กรณี นักวิจัยสามารถย้อนกลับไปเริ่มต้นที่ขั้นตอนที่ 2 ได้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมวิชาการ (2544 :1) ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไปสู่สังคมโลก

กรมวิชาการ (2546 : 18) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา และมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพ การสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตให้ได้นั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งปรากฏในจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ว่ามุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมแก่วัย (กรมวิชาการ, 2539 : 13) ซึ่งสอดคล้อง

กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น เน้นทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเปรียบเสมือนได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนการสอน เพราะการจัดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเมื่อได้ลงทำด้วยตนเองก็จะเกิดการเรียนรู้จากธรรมชาติได้ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เพราะระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันกับครูผู้สอนทำให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นและสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการดำรงชีวิตของคนไทยดังกล่าวข้างต้น การให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในการสร้างรากฐานด้านความรู้ที่คงทนและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยมีเป้าหมายหลัก คือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน จึงจะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

นิตยา ประพุดติกิจ (2538 : 2) แบทเลอร์และเคลย์ กล่าวว่า การอ่านคือการถ่ายทอดความหมายจากคนหนึ่ง ไปสู่อีกคนหนึ่ง โดยอาศัยภาษาเป็นสื่อ โดยผู้เขียนถ่ายทอดความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจตามความคิดและเจตนาของผู้เขียน ซึ่งการอ่านนี้เป็นกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับการพูด การออกเสียงเป็นคำๆ หรือหลายคำ ซึ่งรวมกันเข้าเป็นประโยคที่มีความหมายเมื่อเราอ่านนั้น มิได้จำกัดแต่การอ่านเพียงอย่างเดียว แต่การพูดเป็นรากฐานของการอ่าน ก็เริ่มด้วยวิธีนี้เช่นกัน

ศรีรัตน์ เิงกลิ่นจันทร์ (2538 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ (2552 : 7) ได้กล่าวว่า การให้นักเรียนฝึกอ่านบทความที่นักเรียนจะต้องใช้จริงนั้น ทำให้การอ่านมีความหมายมากขึ้น เมื่อได้ทำการฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ติดต่อกัน ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับรูปแบบของประโยคภาษาอังกฤษ และคำศัพท์ ทำให้มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

ประพันธ์ จุมคามูล (2532 : 19) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของผู้เรียน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้น หนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ กล่าวคือ บทเรียนควรจะมีแนวทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนได้กระทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนน่าสนุก น่าเรียนของผู้ใหม่ และ เป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เมื่อหน้ายทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประ

จาวัวได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึกและแบบฝึกหัดไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ สื่อการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก ผู้เรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers, 1988 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Robinson, 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

วีระชาติ ชัยเนตร (2541 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก สอดคล้องกับพรรณศรี ปทุมศิริ (2541 : 2) กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ

วิสาข์ จิตวิตร (2528 : 15) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษอันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในการชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา ตลอดจนวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 50) ให้ความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ นับว่าทักษะอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากที่สุดทักษะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน น้อยกว่าการอ่านและในตนเองเดียวกัน แฮริสและสเปย์ (Harris and Spay, 1979 : 2) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร และการบันเทิง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และ การเขียน

กัญญา ปัญญาสุทธี (2522 : 3) กล่าวว่า ในการสอนทักษะจำเป็นต้องฝึกซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำมากขึ้น การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต้องฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดกว้างขวาง มีความคิดเฉียบแหลม การอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่นๆ ดังที่ ไวท์ (White, 1981 : 89) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในการชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ

เป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ศรินยา ชติยะ (2554) ได้ทำการศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วพบว่านักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนตามแนวกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ แล้วนักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ชวาล แพร่ตกุล (2520) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมและขยายความรู้ ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

เยาวรีษ์ ประเสริฐภักดิ์ (2534) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นกระบวนการของความคิด และความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น ความยากง่ายของเนื้อหา สภาวะทางร่างกายของผู้อ่าน ซึ่งทักษะของการอ่านนั้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่ใช่ทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเพียงอย่างเดียว แต่ผู้อ่านต้องตีความ วิเคราะห์ข้อความ ที่อ่าน และรู้จักจัดระเบียบในสิ่งที่อ่าน

สุจิตรา อินทร์ศรี (2537) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ สูงกว่าเด็กนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทธิรัตน์ ศรีเสถียร (2538) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการฝึกกลยุทธ์การควบคุมกระบวนการการเรียนรู้ โดยการสร้างผังโยงใยความหมาย และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ของผู้อ่านกับบทอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุศรา จิตคำดวง (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จตุพร ตั้งตระกูล (2544 : 37) จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ว่า ความสามารถทางการอ่านเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวของนักเรียนทุกคน และสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ และความสามารถทางด้านนี้ของนักเรียนจะพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น ถ้าได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากครูผู้สอน และกิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาน่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ที่สามารถเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนจ๊กราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมศึกษาวิจัย และผู้ให้ข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มผู้ร่วมศึกษาวิจัยและผู้ให้ข้อมูล

1. กลุ่มผู้เข้าร่วมศึกษาและวิจัย มีจำนวน 2 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้ศึกษาวิจัย 1 คน
 - 1.2 กลุ่มผู้เข้าร่วมศึกษาวิจัยเป็นครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ได้ประสบปัญหาทักตนเอง จึงให้ความสนใจและยินดีเข้าร่วมศึกษา จำนวน 1 คน
2. กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) จำนวน 41 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1/5 โรงเรียนจ๊กราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ประกอบด้วย นักเรียนชาย 16 คน นักเรียนหญิง จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ คือ การวางแผน (Planning) ผู้วิจัย และบุคลากรผู้ร่วมศึกษาวิจัย ได้ร่วมกันศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจ๊กราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 41 คน โดยร่วมกันกำหนดเกณฑ์และคัดกรองความสามารถของนักเรียนตามกรอบการศึกษา

1.1 สภาพปัจจุบัน ผู้วิจัยและบุคลากรผู้ร่วมศึกษาวิจัย คำนวณจัดประชุมเพื่อศึกษา สภาพปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ในเรื่องของทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น เรื่องของทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เรื่องของทักษะการอ่านออกเสียงสระ และ เรื่องของทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย

1.2 กลยุทธ์ในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ที่ประชุมจะร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา นักเรียน

1.3 จัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

กิจกรรมพัฒนา	เป้าหมายกิจกรรม	ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม	ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดกิจกรรม	การเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	แหล่งข้อมูล
Letter Sound ผ่านครูสู่นักเรียน	เสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	1 ตุลาคม 2554 ถึง 31 มีนาคม 2555	ผู้วิจัย และผู้ร่วมศึกษาวิจัย คำนวณ 2 คน นักเรียน 41 คน อาจารย์ประจำวิชา 2 คน	แบบบันทึก การประเมินของ อาจารย์ประจำวิชา และนักเรียน	แบบบันทึก การประเมินของ อาจารย์ประจำวิชา และนักเรียน	นักเรียน อาจารย์ ผู้สอน ผู้วิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

2.1 แบบบันทึกการประเมินคะแนนความสามารถ ของนักเรียนด้านทักษะการอ่าน ก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก (Pre-Test) ตามกรอบการศึกษา ซึ่งเป็นแบบที่ ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการทำวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 1 ครั้ง โดยการประเมินของอาจารย์ประจำวิชา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงสระ	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	5	คะแนน

2.2 แบบบันทึกการประเมินคะแนนความสามารถ ของนักเรียนด้านทักษะการอ่าน หลังใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก (Post-Test) ตามกรอบการศึกษา ซึ่งเป็นแบบที่ ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการทำวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 1 ครั้ง โดยการประเมินของอาจารย์ประจำวิชา หลังใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก ครบ 3 เดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงสระ	5	คะแนน
ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	5	คะแนน

3. วิธีการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้ามีขั้นตอนการดำเนินการศึกษาแยกตามประเภทของเครื่องมือ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนการ ดังนี้

3.1 การสร้างแบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านของนักเรียน

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกการประเมิน จากเอกสารและตำราและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ “นวัตกรรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา.” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2536)

3.1.2 นำแบบบันทึกการประชมที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.3 นำแบบบันทึกการประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านของนักเรียนที่ปรับปรุงจากข้อมูล ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในเชิงโครงสร้างและเนื้อหาประกอบด้วย

3.1.3.1 อาจารย์ ผศ. ดร. สมบูรณ์ ตันยะ

3.1.3.2 อาจารย์ทรงฤทธิ์ ระคมจินดา ปร.ค ปรัชญาคุณิบัณฑิต สาขาวัฒนธรรม

ศาสตร์

3.1.4 นำแบบบันทึกการประเมินความสามารถ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียน ที่ได้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3.1.5 นำแบบบันทึกการประเมินความสามารถ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียน ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเตรียมนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้เป็นรูปแบบการศึกษาวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) เพื่อการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ดังแสดงในตาราง

ภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบการวิจัย

A1	L	A2
B1		B2
C1		C2
D1		D2

A1	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ก่อนใช้กิจกรรม
B1	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ก่อนใช้กิจกรรม
C1	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงสระ ก่อนใช้กิจกรรม
D1	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ก่อนใช้กิจกรรม
L	หมายถึง	การเรียน โดยใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก
A2	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น หลังใช้กิจกรรม
B2	หมายถึง	การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ หลังใช้กิจกรรม

- C2 หมายถึง การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงสระ หลังใช้กิจกรรม
- D2 หมายถึง การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย หลังใช้กิจกรรม

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนจักราชวิทยา โดยเก็บรวบรวม ดังนี้

1.1 การประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1.1 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	5	คะแนน
1.1.2 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ	5	คะแนน
1.1.3 ด้านการอ่านออกเสียงสระ	5	คะแนน
1.1.4 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	5	คะแนน

1.2 การนำกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะ โดยใช้แผนการสอนกิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก แก่อาจารย์ผู้สอน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนนำไปเป็นกลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ยึดหลักการเรียนแบบเดียวกัน

1.3 การประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก ครอบคลุมระยะเวลา 3 เดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.3.1 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	5	คะแนน
1.3.2 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ	5	คะแนน
1.3.3 ด้านการอ่านออกเสียงสระ	5	คะแนน
1.3.4 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	5	คะแนน

1.4. นำคะแนนที่ได้จากการประเมิน ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมาวิเคราะห์เพื่อแปรผลต่อไป

1.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 ถึง เดือนมีนาคม 2555 ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 1 เดือนตุลาคม 2554 ถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคม 2555 เป็น ช่วงเดียว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้จัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ จากการดำเนินการตามกิจกรรมพัฒนาแต่ละกิจกรรมมาวิเคราะห์ข้อมูล

2. ศึกษาและวิเคราะห์หาข้อมูลที่ได้จากแบบการบันทึกการประเมิน จากการดำเนินกิจกรรม การพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยอิงกรอบการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความสามารถด้านทักษะการอ่านของนักเรียน และนำเสนอโดยวิธีการบรรยาย (Descriptive Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐานช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการดำเนินการตามกิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น (2) ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ (3) ด้านการอ่านออกเสียงสระ (4) ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายของนักเรียนระดับก้าวหน้า ก่อนและหลัง การใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เพื่อเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-Test Post-Test Experiment) เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการทดสอบประเมินความสามารถทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามกรอบการศึกษา ก่อนและหลัง ใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะการอ่าน แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อคำนวณหา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่นิยมใช้กันมากเขียนแทนด้วย

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ค่าคะแนน

n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

Σ แทน ผลรวม

2. ค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่าเฉลี่ย ค่ามัชฌิมเลขคณิต เป็นต้น

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม

n แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

3. ค่าร้อยละ

ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมาก โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรต่อไปนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบ

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อน การใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา
(Pre-Test) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถทักษะ ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของ
นักเรียน ก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
1	ม.1	✓		2	2	2	2	8
2	ม.1	✓		2	1	1	2	6
3	ม.1	✓		3	1	2	1	7
4	ม.1	✓		2	1	3	2	8
5	ม.1	✓		2	2	2	2	8
6	ม.1	✓		2	1	2	2	7
7	ม.1	✓		2	2	3	1	8
8	ม.1	✓		2	2	3	2	9
9	ม.1	✓		2	2	3	2	9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม กรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
10	ม.1	✓		2	2	2	2	8
11	ม.1	✓		2	1	3	2	8
12	ม.1	✓		3	3	3	3	12
13	ม.1	✓		3	2	3	2	10
14	ม.1	✓		2	2	2	2	8
15	ม.1	✓		2	2	2	2	8
16	ม.1	✓		2	1	2	1	6
17	ม.1		✓	2	1	1	2	6
18	ม.1		✓	2	2	2	2	8
19	ม.1		✓	3	2	2	2	9
20	ม.1		✓	3	1	3	3	10
21	ม.1		✓	3	3	3	3	12
22	ม.1		✓	3	2	3	2	10

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะควบ กล้า (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะ ท้าย (5 คะแนน)	
23	ม.1		✓	2	1	2	2	7
24	ม.1		✓	2	3	2	2	9
25	ม.1		✓	2	1	2	2	7
26	ม.1		✓	2	2	3	3	10
27	ม.1		✓	3	2	3	3	11
28	ม.1		✓	3	2	3	2	10
29	ม.1		✓	2	2	3	2	9
30	ม.1		✓	3	2	3	3	11
31	ม.1		✓	3	2	3	3	11
32	ม.1		✓	2	2	3	2	9
33	ม.1		✓	3	2	3	3	11
34	ม.1		✓	2	2	2	2	8
35	ม.1		✓	2	2	3	2	9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตาม กรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
36	ม.1		✓	3	3	3	3	12
37	ม.1		✓	3	2	4	3	12
38	ม.1		✓	2	2	3	2	9
39	ม.1		✓	3	2	4	3	12
40	ม.1		✓	3	2	2	2	9
41	ม.1		✓	3	2	2	3	10
รวม		16	25	99	76	105	91	371

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นของนักเรียนก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กจากคะแนนรวมทั้งหมด 205 คะแนน ได้เท่ากับ 99 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำจากคะแนนรวมทั้งหมด 205 คะแนน ได้เท่ากับ 76 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงสระจากคะแนนรวมทั้งหมด 205 คะแนน ได้เท่ากับ 105 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายจากคะแนนรวมทั้งหมด 205 คะแนน ได้เท่ากับ 91 คะแนน และคะแนนรวมทั้ง 4 ด้านจากคะแนนรวมทั้งหมด 820 คะแนน ได้เท่ากับ 371 คะแนน

ผลการวิเคราะห์คะแนนการประเมินความสามารถทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา (Pre-Test)

ทักษะด้าน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การอ่านออกเสียง พยัญชนะต้น	5	2.41	48.29	0.50
การอ่านออกเสียง พยัญชนะควบกล้ำ	5	1.85	37.07	0.57
การอ่านออกเสียงสระ	5	2.56	51.22	0.67
การอ่านออกเสียง พยัญชนะท้าย	5	2.20	44.39	0.57
รวม	20	9.02	180.97	2.31

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้
เด็กด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเท่ากับ 2.41 คิดเป็นร้อยละ 48.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่า
กับ 0.50 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำเท่ากับ 1.85 คิดเป็นร้อยละ 37.07 และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.57 ด้านการอ่านออกเสียงสระเท่ากับ 2.56 คิดเป็นร้อยละ 51.22 และค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.67 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายเท่ากับ 2.2 คิดเป็นร้อยละ 44.39 และค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ของนักเรียน หลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้
ในการพัฒนา (Post-Test) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถทักษะ ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ของนักเรียน หลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้
ในการพัฒนา

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
1	ม.1	✓		3	3	4	3	13
2	ม.1	✓		3	2	3	3	11
3	ม.1	✓		3	2	3	3	11
4	ม.1	✓		3	3	3	3	12
5	ม.1	✓		4	3	4	3	14
6	ม.1	✓		4	3	3	4	14
7	ม.1	✓		4	4	3	3	12
8	ม.1	✓		3	3	3	3	12
9	ม.1	✓		3	2	4	2	11

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
10	ม.1	✓		3	3	4	4	14
11	ม.1	✓		4	2	4	4	14
12	ม.1	✓		3	3	3	3	12
13	ม.1	✓		3	3	4	3	13
14	ม.1	✓		3	3	3	3	12
15	ม.1	✓		3	2	3	3	11
16	ม.1	✓		3	3	3	3	12
17	ม.1		✓	3	3	4	3	13
18	ม.1		✓	3	3	4	4	14
19	ม.1		✓	3	3	4	4	14
20	ม.1		✓	4	4	4	4	16
21	ม.1		✓	4	4	5	4	17
22	ม.1		✓	4	3	5	4	16

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
23	ม.1		✓	3	3	3	3	12
24	ม.1		✓	3	3	3	3	12
25	ม.1		✓	3	2	4	3	12
26	ม.1		✓	4	4	4	4	16
27	ม.1		✓	4	3	5	3	15
28	ม.1		✓	3	2	4	4	13
29	ม.1		✓	3	3	4	4	14
30	ม.1		✓	4	4	4	4	16
31	ม.1		✓	3	2	4	4	13
32	ม.1		✓	3	3	4	3	13
33	ม.1		✓	3	2	4	3	12
34	ม.1		✓	3	2	4	4	13
35	ม.1		✓	4	2	4	4	14

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ระดับชั้น	เพศ		ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษตามกรอบการศึกษา				รวม
		ชาย	หญิง	พยัญชนะ ต้น (5 คะแนน)	พยัญชนะ ควบกล้ำ (5 คะแนน)	สระ (5 คะแนน)	พยัญชนะท้าย (5 คะแนน)	
36	ม.1		✓	4	3	5	4	16
37	ม.1		✓	4	3	5	4	16
38	ม.1		✓	4	2	4	3	13
39	ม.1		✓	4	3	5	4	16
40	ม.1		✓	4	2	3	4	13
41	ม.1		✓	4	2	4	4	14
รวม		16	25	140	112	157	142	551

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น
ของนักเรียนก่อนใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กจากคะแนนรวมทั้งหมด 205 คะแนน ได้
เท่ากับ 140 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำจากคะแนนรวมทั้งหมด 205
คะแนน ได้เท่ากับ 112 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงสระจากคะแนนรวมทั้งหมด 205
คะแนน ได้เท่ากับ 157 คะแนน ด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายจากคะแนนรวม
ทั้งหมด 205 คะแนน ได้เท่ากับ 142 คะแนน และคะแนนรวมทั้ง 4 ด้านจากคะแนนรวมทั้งหมด
820 คะแนน ได้เท่ากับ 551 คะแนน

ผลการวิเคราะห์คะแนนการประเมินความสามารถทักษะ ด้านการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการ
พัฒนา (Post-Test)

ทักษะด้าน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
การอ่านออกเสียง พยัญชนะต้น	5	3.41	68.29	0.50
การอ่านออกเสียง พยัญชนะควบกล้ำ	5	2.73	54.63	0.63
การอ่านออกเสียงสระ	5	3.83	76.59	0.55
การอ่านออกเสียง พยัญชนะท้าย	5	3.46	69.27	0.55
รวม	20	13.43	268.78	2.23

จากตารางแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเท่ากับ 3.41 คิดเป็นร้อยละ 68.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำเท่ากับ 2.73 คิดเป็นร้อย

ละ 54.63 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ด้านการอ่านออกเสียงสระเท่ากับ 3.83 คิดเป็นร้อยละ 76.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายเท่ากับ 3.46 คิดเป็นร้อยละ 69.27 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คะแนนการประเมินความสามารถทักษะ ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา

ทักษะด้าน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยก่อนสอน	ค่าเฉลี่ยหลังสอน	ค่าร้อยละก่อนสอน	ค่าร้อยละหลังสอน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนสอน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังสอน
การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	5	2.41	3.41	48.29	68.29	0.50	0.50
การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ	5	1.85	2.73	37.07	54.63	0.57	0.63
การอ่านออกเสียงสระ	5	2.56	3.83	51.22	76.59	0.67	0.55
การอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	5	2.20	3.46	44.39	69.27	0.57	0.55
รวมทั้ง 4 ด้าน	20	9.02	13.43	180.97	268.78	2.31	2.23

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 2.41 เป็น 3.41 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.0 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ จาก 1.85 เป็น 2.73 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.88 ด้านการอ่านออกเสียงสระ จาก 2.56 เป็น 3.83 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.27 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย จาก 2.20 เป็น 3.46 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.26 ค่าร้อยละของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 48.29 เป็น 68.29 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 20.00 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ จาก 37.07 เป็น 54.63 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 17.56 ด้านการอ่านออกเสียงสระ จาก 51.22 เป็น 76.59 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 25.37 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย จาก 44.39 เป็น 69.27 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 24.88

ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนหลังการใช้ กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 9.02 เป็น 13.43 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 4.41 ค่าร้อยละของคะแนน รวมด้านทักษะการอ่านทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 180.97 เป็น 268.78 เพิ่มขึ้นเป็น 87.81 สรุปได้ว่าทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ทักษะด้านการออกเสียงสระ และทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย สูงขึ้นหลังได้รับการสอน โดยการ ใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาและวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา” เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่นักเรียนกำลังประสบปัญหาในด้านการอ่านอยู่ในปัจจุบัน เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ การอ่านออกเสียงสระ และการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ทั้งก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักรราชวิทยา อำเภอจักรราช จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เด็กนักเรียนชาย 16 คน เด็กนักเรียนหญิง 25 คน รวมทั้งหมด 41 คน 1 ห้องเรียน

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ของโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียน โดยใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ทักษะด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย มีความสามารถในด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านเพิ่มสูงขึ้นจากก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

กิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น ทอมลินสัน (Tomlinson ,1998 : 96-99) และ นิกซอน (Nixon, 1995 : 1-9) โดยมีขั้นตอนในการสร้าง คือ สำรวจความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา แนวทางการสร้างสื่อ กิจกรรม รูปแบบ วิธีการและการประเมินสื่อ นอกจากนี้ยังศึกษาจากตัวอย่างแบบเรียน ตำรา งานวิจัยต่างๆ จากการวิเคราะห์การจัดการสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554 และได้ผ่านการทดลองและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้กิจกรรมที่มีความเหมาะสม ตั้งอยู่บนแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมให้นักเรียนกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสมและมีเป้าหมายตรงตามความต้องการของนักเรียน และเป็นภาษาที่เป็นตัวอย่างภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (เสงี่ยม โตรันน์ , 2534 : 95) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่างมีหลักเกณฑ์และหลักการ เป็นขั้นตอน ต้องใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ ขณะมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน เพื่อนและครูผู้สอน ทำให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปใช้ในชั้นประเมินผลและการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน โดยใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก เพิ่มสูงกว่าความสามารถในทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4

ด้าน ก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้ได้ก่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยลักษณ์ เพ็ชรจัต (2547) และ ศศิวิมล กังลี (2544) ทั้งนี้อาจมีเหตุผลดังนี้

1.แบบกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น ตรงกับปัญหาของผู้เรียนและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน และได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา หน้าที่ และระดับของความยากง่ายของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย คือ นอกจากเรียนภาษาแล้วยังได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สอดคล้องกับแนวการสอน โดยเน้นเนื้อหาสาระ (กรมวิชาการ ,2554 : 125-126) ที่ว่าการเรียน ไม่ได้มุ่งหมายไปที่ตัวภาษาเท่านั้นแต่ยังรวมถึงเนื้อหาที่ได้เรียนด้วย ผู้เรียนจะได้รู้ภาษาไปพร้อมกับเนื้อหา ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีความหมายและมีคุณค่าต่อผู้เรียน

2.ในการสร้างขั้นตอนของกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวิเคราะห์จากแนวการจัดขั้นตอนการสอนของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 51) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 178-179) ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นตอนก่อนอ่าน (Pre-reading) ระหว่างการอ่าน (While reading) และ หลังการอ่าน (Post-reading) และมีกิจกรรมเสริม (Extended activity) ทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ เริ่มจากเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ดำเนินการเรียน และฝึกฝนการเรียนรู้ แล้วนำไปประยุกต์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3.กลุ่มตัวอย่างมองเห็นประโยชน์ของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้และสามารถพัฒนาเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้ผลการประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1.ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

ในด้านการเรียนการสอนผู้วิจัยขอเสนอแนะเป็นลำดับขั้นดังนี้

1.1 การที่จะทำให้เด็กนักเรียนไม่เบื่อที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และรักภาษาอังกฤษนั้น

ควรสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ ,2530 ; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) และสร้างแรงจูงใจในการเรียนด้วยการพัฒนาสื่อให้มีความหลากหลายน่าสนใจ

1.2 กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถให้แก่เด็กนักเรียนได้จริง ที่จะสามารถฝึกทักษะในหลายๆด้านขึ้นพร้อมกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู และให้เด็กได้แสดงออก เช่น การระดมพลังความคิด การสังเกต การคาดเดา การอภิปราย การตั้งคำถาม การฝึกอ่านออกเสียงทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล มีการจัดผังความคิด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ ,2530; สุมิตรา อังวัฒนกุล , 2539) เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรที่จะเพิ่มกิจกรรมนักเรียนพัฒนาทักษะตัวอย่าง เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนคนอื่นๆ ที่ยังไม่มีความสนใจหรืออาจจะกลัวที่จะเรียนให้เกิดความกล้าที่จะเรียนและเปิดใจถึงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองออกมา โดยอาจารย์ผู้สอนต้องพยายามดึงนักเรียนที่ยังอ่อนเรื่องภาษาอังกฤษมาพัฒนาทักษะแล้วประกาศ หรือให้รางวัล แก่เด็กนักเรียนที่มีการพัฒนา เพื่อเป็นกำลังใจ และเป็นแรงจูงใจให้กับนักเรียนคนอื่นๆด้วย

1.4 ควรที่จะมีการขยายผลการใช้กิจกรรมนี้ในห้องอื่นๆด้วย เพื่อที่นักเรียนจะได้มีหลักในการเรียนร่วมกัน และสามารถที่จะทำให้เด็กนักเรียนแข่งกันเรียนรู้ ทั้งยังเป็นการทำลายกำแพงความน่าเบื่อของการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย โดยการทำให้เด็กนักเรียนสามารถที่จะอ่านออก ถือเป็นก้าวแรกๆของการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษสู่ระดับสูงต่อไปด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบกลุ่มเดียว (One Group Design) ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ดังนั้นควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่าง และ กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มหนึ่งเรียนโดยการใช้กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและอีกกลุ่มหนึ่งเรียนธรรมดาในการเรียนทั่วไป แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.2 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้วัดความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงเพียงอย่างเดียว ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรู้ที่สัมพันธ์กัน ควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 ทักษะ เช่น ทักษะการอ่านกับความเข้าใจ หรือ ทักษะการอ่านกับการพูด หรือ การอ่านกับการเขียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.
- กรมวิชาการ. การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษากกรมการศาสนา, 2543.
- กรมวิชาการ. การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2554.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- กลิ่นพะยอม สุระคาย. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิววัฒนา แขวงทิววัฒนา เขตทิววัฒนา กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- กัลยา มีหมู่. “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- จินตอาภา ผลบุญรักษ์. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี”. ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. วัตกรรมการศึกษาชุด จิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading). กรุงเทพฯ : ชารอักษร, 2547.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. เทคนิคการอ่าน (Reading Techniques). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร, 2542.
- นันทิยา แสงสิน. กลวิธีการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

นวลสมร เพื่อนปฐม. การวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาวัฒนธรรมและการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรม
ของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ในจังหวัดนครปฐม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

บัญชา อึ้งสกุล. “การพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ : หลักการ ทักษะ และ
การปฏิบัติการ”. วารสารวิชาการ 5,7 (กรกฎาคม 2545) : 52-66.

บุญเกื้อ ควรรหาเวช. นวัตกรรมทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2530.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

วิสาข์ จัฒวัตร. การสอนภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2541.

อัจฉรา วงศ์โสธร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก แบบประเมินเพื่อการวิจัย
 คือ แบบประเมินความสามารถนักเรียน
- ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย

4. ตารางบันทึกคะแนน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามกรอบการศึกษา																								รวม
พยานะต้น						พยานะควบล้ำ						สระ						พยานะท้าย						
5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0	5	4	3	2	1	0	

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ/นามสกุล นายสุรพงษ์ คงศักดิ์
วัน/เดือน/ปีเกิด 29 ตุลาคม พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน
 หมู่บ้านเบสโฮมพัฒนา
 196 หมู่ 10 ถนนนครราชสีมา – โชคชัย
 ตำบลหัวทะเล อำเภอเมือง
 จังหวัดนครราชสีมา 30000
 โทรศัพท์ บ้าน 044-246411 มือถือ 081 - 2656906

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

- อาจารย์ประจำสาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ
- หัวหน้าฝ่ายวางแผนและวิชาการ
- กรรมการประจำวิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา
- กรรมการประจำศูนย์บัณฑิต วิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มจร.ว.นม.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
 ตำบลหัวทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติการศึกษาทางธรรม

พ.ศ. 2529 **นักธรรมชั้นเอก**
 จากสำนักศาสนศึกษาวัดเดิม
 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. 2536 **เปรียญธรรม 4 ประโยค**
 จากสำนักศาสนศึกษาวัดพระนารายณ์
 มหาราชวรวิหาร อำเภอเมือง
 จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติการศึกษาทางโลก

- พ.ศ. 2526** ระดับประถมศึกษา
จากโรงเรียนบ้านหนองหลักสามัคคี
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. 2532** ระดับมัธยมศึกษา
จากโรงเรียนวิสุทธิพรตพิทยาคม วัดเดิม
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. 2539** Certificate Of Diploma
(In teaching English)
จาก Department of Hindi and English
มหาวิทยาลัยนาคปุร์ ประเทศอินเดีย
- พ.ศ. 2542** หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.วค.)
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2537** ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
คณะมนุษยศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ
จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2540** ระดับปริญญาโท สาขาวิชา ภาษาศาสตร์
(M.A.= Master Of Art In Linguistics)
จากมหาวิทยาลัยนาคปุร์ ประเทศอินเดีย
- พ.ศ. 2552** ระดับปริญญาเอก สาขาวิชา วัฒนธรรมศาสตร์
(Cultural Sciences) จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประเทศไทย

ผลงานทางวิชาการที่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม (www.mcunkr.ac.th)

- พ.ศ. 2542** หนังสือ ภาษาอังกฤษศึกษา
- พ.ศ. 2544** หนังสือ หลักการแปล
- พ.ศ. 2546** หนังสือ ภาษาอังกฤษ 1

ผลงานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มพิมพ์เผยแพร่ (www.mcunkr.ac.th)

- พ.ศ. 2546 เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไข
ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 1-2
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
ปีการศึกษา 2546
- พ.ศ. 2547 เรื่อง การเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง
ของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา ปีการศึกษา 2547
- พ.ศ. 2553 การศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการใช้
สื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
ของอาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. 2554 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5
โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ตำแหน่งทางวิชาการ

- พ.ศ. 2548 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

คติธรรมในการดำเนินชีวิต

“ มองโลกในแง่ดี
และดำเนินชีวิตตามทางสายกลาง ”